

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1S/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200267
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8020200267.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu BILLA s.r.o., so sídlom Bratislava, Bajkalská 19/A, IČO: 31 347 037, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej Štátnej veterinárnej a potravinovej správe Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Botanická 17, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. apríla 2020 Č.k.: 1399/2019-4, na základe správnej žaloby vo veciach správneho trestania, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Z administratívneho spisu je správne mu súdu zrejmé, že dňa 11. 09. 2018 vykonali inšpektori Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy (ďalej „RVPS“) Poprad plánovanú úradnú kontrolu potravín v prevádzkarni BILLA s. r. o., Supermarket Billa, filiálka 313, ul. Garbiarska, 060 01 Kežmarok. Účelom tejto kontroly bola kontrola dokladov potrebných na vykonávanie podnikateľskej činnosti, kontrola plnenia požiadaviek zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov a predpisov vydaných na jeho vykonanie (ďalej len zákon o potravinách), kontrola výrobkov v rámci politiky kvality EÚ na základe usmernenia ŠVPS SR č. 2328/09-368 zo dňa 21.10.2009, úradná kontrola predaja lahôdkarských výrobkov na základe listu ŠVPS SR č.4129/2012-330 zo dňa 7.12.2012 a cielená kontrola zabezpečenia označovania bravčového, ovčieho, kozieho, hydinového mäsa a produktov z nich. Čo sa týka kontroly dokladov potrebných na vykonávanie podnikateľskej činnosti, kontroly osobnej hygieny, kontroly hygieny predaja a označovania pekárskeho výrobkov, kontroly hygieny skladovania a potravinárskeho odpadu, hygienického a sanitačného režimu, plánu HACCP, výsledovateľnosti potravín, kontrola umiestňovania na trh výrobkov s chráneným označením pôvodu, s chráneným zemepisným označením alebo s označením zaručenej tradičnej špeciality, kontrola predaja lahôdkarských výrobkov na základe listu ŠVPS SR č.4129/2012-330 zo dňa 7.12.2012, kontrola zabezpečenia označovania bravčového, ovčieho, kozieho, hydinového mäsa a produktov z nich, zo záznamu o úradnej kontrole potravín č. PP/2018/JO,MICH, DO/47 nie sú zrejmé žiadne nedostatky. Nedostatky boli zistené pri kontrole kvality a bezpečnosti predávaných druhov potravín, spočívajúce v umiestňovaní na trh potraviny Orechy vlašské lúpané suché, 250g, II. trieda, DS:19.10.2018, krajina pôvodu Slovenská republika, dodávateľ: V- KONTAKT V. M., Q. XX, XXX XX Z. Zámky v celkovom množstve 1 ks a hodnote 4,99 Eur nevhodnej na ľudskú spotrebu z dôvodu výskytu živého hmyzu- molí, ich uhynutých diel, výskytu pavučín, a zároveň boli zistené nedostatky v hygieny predaja, spočívajúce v znečistení podlahy pod regálmi, hlavne v miestach okolo spojov regálov a podlahy, pod a medzi paletami s nápojmi zastaranou špinou a nálepmi prachu ako aj znečistenie plastových podložiek na policiach a znečistenie sklenených

líšt medzi ložnou plochou a líštami s cenovkami v chladiacej vitríne s mäsovými výrobkami, zvyškami potravín, drobnými nečistotami a zastaranou špinou. Umiestnením potraviny na trh nevhodnej na ľudskú spotrebu došlo k porušeniu § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách a v rozpore s čl. 14 ods. 1 a 2 písm. b) nariadenia ES č.178/2002 EP a Rady z 28.februára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín v platnom znení. Znečistením podlahy pod regálmi došlo k porušeniu § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách a prílohy II, kapitoly I, ods.1 a kapitoly IX ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29.4.2004 o hygiene potravín v platnom znení (ďalej „Nariadenie (ES) č. 852/2004“). Znečistením plastových podložiek na policiach a znečistením sklenených líšt medzi ložnou plochou a líštami s cenovkami v chladiacej vitríne s mäsovými výrobkami došlo k porušeniu § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách a prílohy II, kapitoly I, ods.1, kapitoly V ods.1 písm. a) a kapitoly IX ods. 3 nariadenia (ES) č. 852/2004. Na základe preukázaných kontrolných zistení boli prevádzkovateľovi uložené opatrenia a to zabezpečiť čistotu podlahy a znečisteného chladiaceho zariadenia na predajnej ploche, ktoré sú uvedené v bode 2. III. časti záznamu o úradnej kontrole potravín č. PP/2018/JO,MICH,DO/47 do 14.09.2018 ako aj zákaz umiestňovať na trh potraviny nevhodnú na ľudskú spotrebu - Orechy vlašské lúpané suché, 250 g, II. trieda, DS: 19. 10. 2018, krajina pôvodu Slovensko, dodávateľ: V - KONTAKT V. M., Q. XX, XXX 51 Z. I. v celkovom množstve 1 kus od 11.09.2018 od 10:00 hod. Zistené nedostatky boli v zmysle § 20 ods. 8 písm. b) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách zdokumentované tiež fotograficky. S obsahom záznamu o úradnej kontrole potravín bol oboznámený vedúci filiálky Stanislav Bekeš, ktorý bol prítomný počas úradnej kontroly potravín a ktorý záznam z úradnej kontroly podpísal a k preukázaným kontrolným zisteniam sa vyjadril nasledovne: „ O výsledku kontroly budem informovať vedenie spoločnosti.“

2. Dňa 19.09.2018 sa v predmetnej prevádzkarni vykonala dodatočná úradná kontrola potravín zameraná na overenie splnenia opatrenia uloženého na mieste pri kontrole vykonanej dňa 11.09.2018, č. záznamu o úradnej kontrole potravín PP/2018/JO,MICH,DO/47. Kontrolou bolo zistené, že prevádzkovateľ zabezpečil čistotu podlahy a chladiaceho zariadenia na predajnej ploche, čím uložené opatrenie v celom rozsahu splnil.

3. Na základe týchto zistení začala RVPS Poprad správne konanie. Dňa 15.2.2019 vydal prvostupňový správny orgán upovedomenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty pre podozrenie zo spáchania iných správnych deliktov:

- podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, ktorého sa mal prevádzkovateľ dopustiť tým, že v rozpore s § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách malo dôjsť k porušeniu zákazu umiestňovať na trh potraviny iné ako bezpečné a v rozpore s čl. 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b) nariadenia ES č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28.januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín v platnom znení malo dôjsť k porušeniu povinnosti neumiestňovať na trh potraviny, ak nie sú bezpečné, pričom za nebezpečné sa budú považovať potraviny nevhodné na ľudskú spotrebu

- podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách, ktorého sa mal prevádzkovateľ dopustiť tým, že v rozpore s § 12 ods. 1 písm. o) zákona o potravinách malo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť hygienu predaja, najmä vykonávať sústavné upratovanie, čistenie všetkého zariadenia používaného pri predaji v rozpore s Prílohou II, kapitolou I., ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení, malo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, boli účinne čistené a tam, kde je potrebné, dezinfikované a v rozpore s prílohou II, kapitolou I X ods. 3 nariadenia č. 852/2004 malo dôjsť k porušeniu povinnosti chrániť potraviny pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by ohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať.

Prvostupňový správny orgán podľa § 33 ods.2 Správneho poriadku vyzval žalobcu, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie a to v lehote 5 pracovných dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia o začatí správneho konania. Zároveň poučil žalobcu o jeho procesných právach podľa Správneho poriadku. Predmetné upovedomenie bolo žalobcovi doručené dňa 18.2.2019.

4. Žalobca sa k upovedomeniu sa vyjadril listom zo dňa 22.02.2019, v ktorom informoval správny orgán o odstránení zistených hygienických nedostatkov a okamžitom stiahnutí a zlikvidovaní tovaru z predaja nevhodného na ľudský konzum. Zároveň uviedla, že upozornila dodávateľa na nutnosť dodržiavania platnej legislatívy a dohodnutých obchodných podmienok.

5. Prvostupňový správny orgán, RVPS Poprad, vydal dňa 13.03.2019 rozhodnutie č. j.: 432/2019, ktorým žalobcu uznal zodpovedným za spáchanie správnych deliktov podľa § 28 ods. o) a § 28 ods. 4 písm. a) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách a uložil mu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách úhrnnú pokutu vo výške 10 000 eur. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom namietal nezákonnosť výkonu úradnej kontroly potravín pre absenciu riadneho oznámenia účelu úradnej kontroly potravín a nepredloženia poverenia na výkon úradnej kontroly potravín, pre široko vymedzený účel úradnej kontroly potravín a absenciu poučenia o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu, zároveň namietal nezákonnosť dôkazov získaných počas úradnej kontroly, absenciu protiprávneho konania, absenciu začatia správneho konania o uložení pokuty a neprimeranosť uloženej sankcie.

6. Žalovaný rozhodol o podanom odvolaní rozhodnutím č. k.: 1399/2019 zo dňa 23.05.2019, ktorým zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty č. k.: 432/2019 zo dňa 13.03.2019 a vec mu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací orgán konštatoval nesprávny postup RVPS Poprad pri začatí správneho konania, keďže upovedomenie o začatí konania bolo neúplné, nakoľko v ňom absentovalo skutkové vymedzenie konania, pre ktoré začal správny orgán konanie vo veci uloženia sankcie. V upovedomení o začatí správneho konania prvostupňový správny orgán skutky iba právne vymedzil a odkázal na Záznam o úradnej kontrole potravín č. PP/2018/JO,MICH,DO/47 zo dňa 11. 09. 2018, avšak upovedomenie neobsahovalo dostatočné vymedzenie prejednávanych skutkov. Vzhľadom na uvedené odvolací správny orgán konštatoval, že účastník konania nemal úplné a jednoznačné informácie o tom, čo bude prejednané v konaní a k predmetu konania sa nemohol relevantne vyjadriť. Ostatné námietky účastníka konania odvolací orgán posúdil ako neopodstatnené. V predmetnom rozhodnutí žalovaný zaviazal prvostupňový správny orgán, aby vec znova preskúmal, pokračoval v začatom správnom konaní, doplnil upovedomenie o začatí správneho konania a riadne oboznámil účastníka konania s predmetom prejednávanej veci, vrátane predbežného skutkového a právneho posúdenia, dal mu opätovne možnosť vyjadriť sa a následne vydal nové rozhodnutie, ktoré bude obsahovať predpísané náležitosti.

7. Po vrátení veci prvostupňový správny orgán pokračoval v konaní a účastníkovi konania zaslal list zo dňa 28. 06. 2019, označený ako „Doplnenie upovedomenia o začatí správneho konania č. k. 432/2019 zo dňa 15.02.2019“, v ktorom dal účastníkovi konania možnosť, aby sa pred vydaním nového rozhodnutia v lehote 5 dní od doručenia upovedomenia vyjadril k doplnenej skutkovej a právnej kvalifikácii. Žalobca sa k upovedomeniu vyjadril listom zo dňa 10.07.2019.

8. Následne RVPS Poprad vydala rozhodnutie č. j.: 432/2019-1 zo dňa 22.07.2019, ktorým účastníka konania uznala zodpovedným za spáchanie správnych deliktov podľa § 28 ods. písm. o) a § 28 ods. 4 písm. a) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách, účinného od 01.05.2019 a uložila mu úhrnnú pokutu vo výške 10 000 Eur podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom opätovne namietal nezákonnosť výkonu úradnej kontroly potravín pre absenciu riadneho oznámenia účelu úradnej kontroly potravín a nepredloženie poverenia na výkon úradnej kontroly potravín, široko vymedzený účel úradnej kontroly potravín, absenciu poučenia o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu, namietal nezákonnosť dôkazov získaných počas úradnej kontroly, porušenie tzv. precedenčnej zásady a neprimeranosť výšky uloženej sankcie. Žalovaný rozhodol o odvolaní rozhodnutím č. k.: 1399/2019-3 zo dňa 12.12.2019, ktorým zrušil rozhodnutie RVPS Poprad o uložení pokuty č. k.: 432/2019-1 zo dňa 22.07.2019 a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie. Odvolací orgán konštatoval nesprávny postup prvostupňového správneho orgánu pri vydaní rozhodnutia, keď pri rozhodovaní o iných správnych deliktov postupoval podľa zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách, v znení účinnom od 01.05.2019 a nevzala do úvahy § 31af zákona o potravinách.

9. Po vrátení veci RVPS Poprad vydala rozhodnutie č. k. 432/2019-2 zo dňa 12.02.2020, ktorým konštatovala, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť hygienu predaja, najmä vykonávať sústavné upratovanie, čistenie a dezinfekciu všetkého zariadenia používaného pri predaji podľa § 12 ods. 1 písm.

b) zákona o potravinách v znení účinnom do 30. apríla 2019, porušil povinnosť udržiavať potravinárske priestory v čistote podľa prílohy II, kapitoly I., ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.852/2004 z 29.apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení a porušil povinnosť chrániť potraviny pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať podľa prílohy II, kapitoly IX, ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.852/2004 z 29.4.2004 o hygiene potravín v platnom znení a to tým, že dňa 11.9.2018, v čase výkonu úradnej kontroly potravín (od 9:00 do 13:00 hod.) v prevádzkarni SUPERMARKET BILLA, filiálka 313, Garbiarska ul., 06001 Kežmarok kontrolou prevádzkovej hygieny a hygieny predaja bolo zistené znečistenie podlahy pod regálmi, hlavne v miestach okolo spojov regálov a podlahy, pod a medzi paletami s nápojmi zastaranou špinou a nálepami prachu. Uvedeným konaním žalobca naplnil znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách v znení do 30.apríla 2019. Ďalej mal správny orgán za preukázané, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť hygienu predaja, najmä vykonávať sústavné upratovanie, čistenie a dezinfekciu všetkého zariadenia používaného pri predaji podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona o potravinách v znení účinnom do 30.4.2019, porušil povinnosť udržiavať potravinárske priestory v čistote podľa prílohy II, kapitoly I, ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 852/2004 z 29.apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení, porušil povinnosť zabezpečiť, aby všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, boli účinne čistené a tam, kde je to potrebné dezinfikované podľa prílohy II, kapitoly V, ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č.852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení a porušil povinnosť chrániť potraviny pred akoukoľvek kontamináciou, ktorý by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať podľa prílohy II, kapitoly IX, ods.3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č.852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení a to tým, že dňa 11.9.2018, v čase výkonu úradnej kontroly potravín (od 9:00 do 13:00 hod.) v prevádzkarni SUPERMARKET BILLA, filiálka 313, Garbiarska ul., 06001 Kežmarok, bolo zistené znečistenie plastových podložie na policiach a znečistenie sklenených líšt medzi ložnou plochou a líštami s cenovkami v chladiacej vitríne s mäsovými výrobkami zvyškami potravín, drobnými nečistotami a zastaranou špinou. Uvedeným konaním žalobca naplnil znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách v znení do 30.apríla 2019. Taktiež mal správny orgán za preukázané, že žalobca porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny iné ako bezpečné podľa § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách v znení účinnom do 30. apríla 2019 a porušil povinnosť neumiestňovať na trh potraviny, ak nie sú bezpečné, pričom za nebezpečné sa budú považovať potraviny nevhodné na ľudskú spotrebu, podľa čl. 14 ods.1 a ods. 2 nariadenia č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28.januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje sa Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú sa postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín v platnom znení a to tým, že dňa 11.9.2018, v čase výkonu úradnej kontroly potravín (od 9:00 do 13:00 hod.) v prevádzkarni SUPERMARKET BILLA, filiálka 313, Garbiarska ul., 060 01 Kežmarok, bolo zistené umiestňovanie na trh potraviny Orechy vlašské lúpané suché, 250 g, II. trieda, DS: 19.10.2018, krajina pôvodu Slovensko, dodávateľ: V - KONTAKT V. v celkovom množstve 1 kus a celkovej hodnote 4,99 Eura nevhodnej na ľudskú spotrebu z dôvodu výskytu živého hmyzu - molí, ich uhynutých tiel, výskytu pavučín. Uvedeným konaním žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách v znení účinnom do 30.4.2019. Za uvedené konanie uložil žalobcovi podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách v znení účinnom do 30.4.2019 úhrnnú pokutu vo výške 10.000,-Eur.

10. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. k. 432/2019-2 zo dňa 12.02.2020 podal žalobca v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie zo dňa 20.02.2020, v ktorom namietal nezákonnosť výkonu úradnej kontroly potravín kvôli absencii riadneho oznámenia účelu úradnej kontroly potravín a nepredloženia poverenia na výkon úradnej kontroly potravín, široko vymedzený účel úradnej kontroly potravín, absenciu poučenia o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu, nezákonnosť dôkazov získaných počas úradnej kontroly a neprimeranú výšku uloženej sankcie.

II.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

11. Žalovaný ako druhostupňový správny orgán v konaní o odvolaní podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie EVPS Poprad č.j. 432/2019-2 zo dňa 12.2.2020 o uložení pokuty vo výške 10.000,- Eur potvrdil.

12. Odvolací správny orgán konštatoval, že z dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom počas úradnej kontroly potravín dňa 11.09.2018 v prevádzkarni BILLA s. r. o., Supermarket BILLA, filiálka 313, ul. Garbiarska, 060 01 Kežmarok, bolo dostatočne preukázané, že žalobca porušil povinnosti podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona o potravinách, podľa Prílohy II Kapitoly I ods. 1, Kapitoly V ods. 1 písm. a), Kapitoly IX ods. 3 Nariadenia (ES) č. 852/2004 a to tým, že nezabezpečil požadovanú hygienu prevádzkových priestorov a zariadení. Počas výkonu úradnej kontroly potravín bolo inšpektormi RVPS Poprad na predajnej ploche zistené znečistenie podlahy pod regálmi, hlavne v miestach okolo spojov regálov a podlahy, pod a medzi paletami s nápojmi zastaranou špinou a nálepmi prachu. Ďalej bolo kontrolou predaja zistené znečistenie plastových podložiek na policiach a znečistenie sklenených lišt medzi ložnou plochou a lištami s cenovkami v chladiacej vitríne s mäsovými výrobkami zvyškami potravín, drobnými nečistotami a zastaranou špinou. Na základe uvedeného dospel žalovaný k totožným záverom ako prvostupňový správny orgán a teda, že žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách. Odvolací správny orgán mal taktiež za preukázané, že žalobca v rozpore s § 4 ods. 1, § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách, článkom 14 ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. b) a ods. 5 Nariadenia (ES) č. 178/2002 v predajných priestoroch uvedenej prevádzkarnie umiestňoval na trh jeden druh potravín nevhodných na ľudskú spotrebu: Orechy vlašské lúpané suché, 250 g, II. trieda, DS: 19.10.2018, krajina pôvodu Slovensko, dodávateľ: V - KONTAKT V. M., Q. XX, 940 51 Z. I. v celkovom množstve 1 kus a celkovej hodnote 4,99 Eur nevhodnej na ľudskú spotrebu z dôvodu výskytu živého hmyzu - molí, ich uhynutých tiel, výskytu pavučín. Uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách.

13. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, spočívajúcej v nedostatočnom preukázaní, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, nakoľko z fotodokumentácie nie je zjavné, či zachytený živý hmyz sa nachádza vo vnútri obalu potraviny alebo z jeho vonkajšej strany a zároveň námietky, že predmetný tovar nebol podrobený laboratórnym skúškam výrobkov, ktoré by preukázali kontamináciu potraviny, žalovaný uviedol, že nedostatky v hygiene predaja a v umiestňovaní na trh potravín nevhodných na ľudskú spotrebu boli podrobne spísané v zázname o úradnej kontrole potravín č. PP/2018/JO,MICH,DO/47 zo dňa 09.11.2018, ktorá bola podpísaná vedúcim prevádzky a ktorý k zisteniam popísaným v zázname z kontroly nemal žiadne námietky. Vyhотовovanie fotografickej dokumentácie je iba fakultatívnou možnosťou, t.j. iba doplnkovým materiálom ku záznamu, v ktorom sú nedostatky opísané. Ak mal vedúci filiálky námietky vo vzťahu k zisteniam uvedeným v zázname, tieto mal do záznamu uviesť. Žalovaný poukázal na fakt, že ani žalobca v podaní zo dňa 22.2.2019 nenamietal nesprávne skutkové zistenia, práve naopak potvrdil ich odstránenie a poučenie zamestnancov o zásadách dodržiavania požiadaviek výroby, manipulácie a umiestňovania potravín na trh ako aj o zásadách dodržiavania požiadaviek platnej legislatívy a potravinového práva a zároveň uviedol, že tovar, označený inšpektormi RVPS Poprad ako nevhodný na ľudský konzum, bol okamžite stiahnutý z predaja, riadne označený a zlikvidovaný podľa interných smerníc spoločnosti a platných predpisov a nariadení. Taktiež žalobca v podaní zo dňa 28.6.2019 správne orgánu uviedol, že tovar označený inšpektormi RVPS Poprad ako nevhodný na ľudskú spotrebu bol okamžite stiahnutý z predaja, riadne označený a zlikvidovaný podľa interných smerníc spoločnosti a platných predpisov a nariadení. Spoločnosť BILLA tak učinila v záujme nemarenia výkonu úradnej kontroly potravín. Jednalo sa o výrobok: Orechy vlašské lúpané suché 250 g, II trieda, DS: 19.10.2018, dodávateľ: V-KONTAKT V. M., Q. XX, XXX XX Z. I.. S ohľadom na charakter vytýkaného nedostatku má spoločnosť BILLA za to, že v tomto prípade ide aj o pochybenie na strane dodávateľa a výrobcu, keďže potravina si nezachovala potrebnú kvalitu ani do uplynutia dátumu spotreby. Poukazujúc na uvedené vyjadrenie žalobcu žalovaný mal za to, že pri kontrole potravín boli jednoznačne preukázané nedostatky v hygiene predaja a v umiestňovaní na trh potraviny nie bezpečnej, čoho si bol žalobca vedomý, preto tvrdenia žalobcu v odvolaní, že na fotografii nie je zachytený výskyt škodcov v balení orechov je klamlivá a z fotografie je zjavné, že v balení orechov sa vyskytujú škodcovia (mole) a zámotky. Išlo o zjavné, voľným okom rozoznateľné nedostatky, preto laboratórne hodnotenie v tom prípade nebolo dôvodné. Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny zodpovedá za bezpečnosť a kvalitu predávaných potravín. Predajca potravín musí mať spracovaný taký systém, aby sa potraviny

s výskytom škodcov neponúkali na predaj, čo v prejednávacom prípade nebolo dodržané. Čo sa týka hygieny predaja žalovaný konštatoval, že vytykané nedostatky, zistené dňa 09. 11. 2018, pretrvávali dlhodobejšie, nakoľko mohutná tvorba nánosov prachu a špiny na zariadeniach a podlahe, nevznikne v priebehu krátkého obdobia, pričom úradná kontrola v predmetný deň bola vykonaná v čase od 09.00 hod. do 13.00 hod., t.j. 2 hodiny po otvorení prevádzky, z čoho je zrejmé, že sa nejednalo o nedostatky, ktoré vznikajú pri každodennej činnosti a ktoré sú pravidelne na konci prevádzkovej doby odstraňované.

14. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že vytykané nedostatky nemajú vplyv na bezpečnosť a kvalitu potravín a ich závažnosť je nepatrná, žalovaný konštatoval, že v prípade, ak by došlo k negatívnym dôsledkom na zdravie spotrebiteľa, správny orgán by postupoval oveľa prísnejšie a pokutu by uložil aj za ďalšie - závažnejšie správne delikty.

15. Čo sa týka námietky nezákonnosti kontroly v dôsledku neoznámenej účelu kontroly potravín, nepreukázania sa poverením na vykonanie kontroly s vymedzeným účelom kontroly, široko formulovaným účelom kontroly a nepoučením žalobcu o jeho právach a povinnostiach ako kontrolovaného subjektu, žalovaný uviedol, že úradné kontroly potravín vykonávajú bez predchádzajúceho oznámenia prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku s výnimkou výkonu auditov. Pred začatím výkonu úradnej kontroly potravín sa inšpektori preukazujú služobným preukazom alebo poverovacím dokladom (ak vykonávajú kontrolu na základe poverenia v inom územnom obvode) a ústne oznamujú prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku alebo jeho pracovníkovi účel kontroly, ktorý následne aj písomne uvedú do úradného záznamu. V prejednávacom prípade sa inšpektori pred začatím kontroly preukázali služobnými preukazmi, na ktorých sú jasne a zreteľne uvedené ich identifikačné údaje a oprávnenia a ústne oznámili prítomnému vedúcemu prevádzkarne účel kontroly. Žalovaný konštatoval, že napriek tomu, že žalobca tento úkon spochybňuje, je zrejmé, že neznámym osobám by zamestnanci prevádzkovateľa neumožnili vykonávať kontrolu, pohybovať sa v zázemí prevádzky, neposkytli by mu požadovanú dokumentáciu, z čoho jednoznačne vyplýva, že inšpektori sa riadne preukázali služobnými preukazmi, na ktorých je vymedzený aj rozsah ich oprávnení a následne vykonali kontrolu za prítomnosti vedúceho prevádzkarne. Poukazujúc na uvedené bola spoločnosť BILLA s. r. o. oboznámená s účelom kontroly prostredníctvom zodpovedného zamestnanca, ktorý bol v danom čase zodpovedný za chod prevádzkarne a bol spôsobilý vyjadriť sa k tomu, či priebeh úradnej kontroly zodpovedá obsahu záznamu. Vo vzťahu k účelu kontroly žalovaný uviedol, že tento bol vymedzený v súlade s čl. 9 ods. 2 Nariadenia (ES) č. 882/2004. K tvrdeniu žalobcu, že účel kontroly by mal byť „vymedzený podozrením zo spáchania konkrétneho správneho deliktu“, žalovaný konštatoval, že uvedená požiadavka by bola dôvodná iba v prípade, ak by sa kontrola vykonávala na základe podnetu pre možné porušenie právnych predpisov. V prejednávacom prípade sa však jednalo o preventívnu kontrolu, t.j. plánovanú, ktorá je zameraná na dodržiavanie predpisov vo vymedzených oblastiach. Žalovaný poukázal na čl. 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 882/2004, v zmysle ktorého je príslušný orgán povinný spísať správu o úradnej kontrole, ktorú vykoná, ktorá zároveň obsahuje účel úradnej kontroly, použité metódy a následky úradnej kontroly a prípadnú akciu, ktorú musí príslušný prevádzkovateľ uskutočniť. Práve uvedené náležitosti záznam o úradnej kontrole, spísaný z úradnej kontroly potravín v prejednávanej veci, obsahuje, pričom z neho vyplývajú jednak pozitívne ako aj negatívne zistenia. Z bodu V predmetného záznamu je zrejmé, že vedúci kontrolovanej filálky, ktorý bol prítomný počas úradnej kontroly, nenamietal zapísané zistenia ako ani priebeh kontroly, nepreukázanie sa kontrolórov služobnými preukazmi, resp. neoboznámene žalobcu s účelom kontroly. Vzhľadom na uvedené žalovaný konštatuje, že úradný záznam spĺňa všetky náležitosti vyplývajúce z osobitného predpisu- nariadenia č. 882/2004 ako aj z vnútorného predpisu žalovaného, t.j. Pony ŠVPS SR č.11/2012, ktorým sa stanovujú pravidlá výkonu úradnej kontroly potravín. Vo vzťahu k preukazovaniu sa inšpektorov poverením na výkon kontroly, ktoré by obsahovalo aj účel kontroly, poukazujúc na rozhodnutia NSSR sp.zn. 4Sžnz/7/2015, 8Sžnz/2/2015 a 5Sžnz/1/2015, žalovaný upozornil, že predmetné rozhodnutia sa týkajú kontroly vo veciach hospodárskej súťaže, ktorá je vykonávaná Protimonopolným úradom SR, teda nejde o rozhodnutia aplikovateľné na prejednávajúcu vec, nakoľko v tomto prípade sa jedná o kontrolu, ktorej účelom je podpora a ochrana zdravia ľudí a ochrana spotrebiteľa na trhu potravín, teda samotný výkon kontroly sa riadi inými princípmi a postupmi vzhľadom na odlišný predmet ochrany. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutia, ktoré s týkajú obdobných kontrol potravín a kde súdy dospeli k záverom o zákonomnom postupe správnych orgánov v rámci výkonu kontroly.

16. Žalovaný taktiež nesúhlasil s tvrdením žalobcu o nevyhnutnosti aplikácie Správneho poriadku na výkon kontroly. Poukazujúc na §18 od. 3 zákona o potravinách vyslovil, že úradná kontrola potravín

sa vykonáva podľa osobitného predpisu a to podľa nariadenia č. 882/2004, pričom výsledky tohto procesu sú inšpektori povinní zaznamenať spôsobom a vo forme určenej v osobitnom predpise. Iba v prípade, ak je prijatý záver o protiprávnom konaní účastníka, ktoré napĺňa niektorú zo skutkových podstát iných správnych deliktov, uvedených v § 28 zákona o potravinách, začne správne konanie o uložení pokuty, ktoré sa riadi Správnym poriadkom. Taktiež poukázal na to, že námietky rovnakého charakteru boli uplatnené vo viacerých súdnych konaniach pričom súdy ich vyhodnotili ako nepodstatné (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 10Sžo/62/2016 zo dňa 23. augusta 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/262/2014-233 zo dňa 07.04.2016; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/141/2014-117 zo dňa 18.06.2015; rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/229/2015-249 zo dňa 09.02.2017; rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/245/2014-165 zo dňa 25.03.2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7Asan/18/2017 zo dňa 27.03.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/34/2016-251 zo dňa 24.05.2017 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/7/2018 zo dňa 02.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/6/2017-85 zo dňa 19.12.2017).

17. Vo vzťahu k námietke, že žalobca nebol poučený o svojich právach a povinnostiach podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku a o možnosti postupu a lehotách podľa § 12 ods. 11 zákona o potravinách, žalovaný s touto nesúhlasil, nakoľko prevádzkovateľovi boli v zázname z kontroly oznámené opatrenia, ktoré má na základe skutočností zistených kontrolou vykonať a tieto boli náležite, písomne odôvodnené. Žalovaný mal za to, že žalobca mal vedomosť o práve podať proti uloženému opatreniu námietky, ktoré nevyužil. Vedomosť žalobcu o možnosti podať námietky proti uloženým opatreniam vyplýva zo skutočnosti, že tieto námietky žalobca využíva. Na základe uvedeného vyhodnotil žalovaný predmetnú námietku žalobcu za účelovú. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí taktiež konštatoval, že mu nie je zrejmé, aké ďalšie práva a povinnosti mal účastník konania na mysli v súvislosti s tvrdým nesplnením poučovacej povinnosti, keďže zastáva jednoznačne názor, že úradná kontrola potravín sa podľa správneho poriadku nevykonáva. Následne v správnom konaní o uložení pokuty za nedostatky zistené úradnou kontrolou potravín, vykonanou dňa 11. 09. 2018, bol žalobca poučený o všetkých právach a povinnostiach, ktoré mu vyplývajú zo Správneho poriadku.

18. Záverom žalovaný konštatoval, že úradná kontrola bola vykonávaná s vedomím zamestnanca žalobcu, zodpovedného za chod prevádzkarne, ktorý mal možnosť sa vyjadriť k priebehu úradnej kontroly, teda či nedostatky popísané v zázname boli aj reálne v prevádzkarni žalobcu zistené. Voči účelu, priebehu, výsledkom úradnej kontroly tento zamestnanec nepodal žiadne námietky a neurobil tak ani samotný účastník konania bezprostredne po kontrole. Žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam ako aj k ich právnomu posúdeniu v priebehu správneho konania, pričom žalobca toto právo využil a vo svojom vyjadrení zo dňa 22.02.2019 a dňa 10.07.2019 žiadnym spôsobom nespochybnil výkon úradnej kontroly, práve naopak poukázal na odstránenie nedostatkov a prijatie opatrení k ich prechádzaniu.

19. Čo sa týka nezákonnosti získaných dôkazov žalovaný uviedol, že inšpektori pri výkone úradnej kontroly potravín dňa 11. 09. 2018 postupovali v súlade s požiadavkami všeobecne záväzných právnych predpisov, preto dôkazy získané v tomto procese sú relevantné a zákonné, preto uvedenú námietku vyhodnotil ako nezákonnú.

20. K neprimeranosti výšky pokuty žalovaný uviedol, že v ustanovení § 28 ods. 9 zákona o potravinách je upravený výpočet skutočností, na ktoré má správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadať, pričom v prejednávacom prípade sa žalobca snaží vytvoriť dojem, že jeho minulosť nemá v porovnaní s ostatnými kritériami rovnocenné postavenie. Uvedené závery žalovaný považuje za špekulatívne z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že prevádzkovateľ si dlhodobo neplní povinnosti v oblasti prevádzkovej hygieny, neprijíma účinné opatrenia na predchádzanie ich vzniku a zanedbáva vnútornú kontrolu. Poukázal na zistenia z kontroly, pričom uzavrel, že tieto nemajú charakter bežných denných prevádzkových nečistôt. Pre kvalifikáciu správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách sa nevyžaduje aj preukázanie narušenia kvalitatívnych alebo bezpečnostných vlastností potravín, nakoľko v prípade existencie takýchto následkov by bol prevádzkovateľ sankcionovaný za závažnejšie správne delikty. Na základe uvedeného mal za to, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď pri určení pokuty zohľadnil možné následky hygienických porušení a zdôraznil preventívny charakter príslušajúcich ustanovení. Žalovaný vyhodnotil za správne aj postup

prvostupňového správneho orgánu, ktorý skúmal minulosť účastníka konania a ktorý zohľadnil právoplatné rozhodnutia, ktorými bola žalobcovi uložená pokuta v roku 2016 až 2018. S potrebou aplikácie ustanovení o zahľadení odsúdenia sa žalovaný nestotožnil, nakoľko táto nemá oporu v zákone a inštitút zahľadenia odsúdenia je špecificky pre trestné právo, resp. v správnom práve je obdoba upravená v prípade priestupkového práva, avšak nemožno tento inštitút aplikovať na trestanie osôb za správne delikty, ktoré je založené na princípe objektívnej zodpovednosti a obdobný inštitút zavedený nie je.

21. Čo sa týka samotnej výšky žalovaný konštatoval, že táto bola uložená v zákonom stanovených limitoch a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo náležite odôvodnené pri zohľadnení všetkých kritérií stanovených v § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Žalovaný vyslovil, že nebolo povinnosťou správneho skúmať, ako v prípade porušenia povinností ustanovených zákonom o potravinách rozhodol iný vecne a miestne príslušný orgán úradnej kontroly potravín. Poznamenal, že správne orgány nemajú k dispozícii písomné záznamy a dokumentáciu, ktorá slúži k vydaniu rozhodnutia iných orgánov. Taktiež dal do pozornosti skutočnosť, že v Slovenskej republike pôsobí 76 orgánov úradnej kontroly potravín a len orgány štátnej veterinárnej a potravinovej správy vydávajú ročne priemerne 2 000 - 2500 rozhodnutí o uložení pokút, preto mal žalovaný za to, že zásadu upravenú v § 3 ods. 5 Správneho poriadku je potrebné dodržať v rámci územnej pôsobnosti správneho orgánu, pričom žalobca neuviedol ani jeden prípad, v ktorom by RVPS Poprad v skutkovo totožnej veci vydala odlišné rozhodnutie. Taktiež konštatoval, že žalobca uviedol iba rozhodnutia, ktorými bola uložená nižšia pokuta ako žalobcovi, avšak existujú aj rozhodnutia, ktorými prvostupňové správne orgány v obdobných prípadoch vydali aj pokuty vo vyššej sume, ktorých príklady v rozhodnutí uviedol. Záverom uviedol, že pokutu vo výške 10000,- Eur považuje za primeranú a to vzhľadom na možné následky protiprávneho konania, trvanie protiprávneho stavu, minulosť prevádzkovateľa a opakovanosť jeho protiprávneho konania, čo vyplýva aj z rozhodnutí, ktorými boli žalobcovi uložené pokuty za nedostatky súvisiace s porušením predpisov o potravinách a boli žalobcovi uložené pokuty v súhrnnej výške 7500,- Eur za roky 2016 až 2018. Pokutu v stanovenej výške žalovaný vyhodnotil ako výchovnú, represívnu, v zákonom stanovenej výške, ktorá vzhľadom na zistený protiprávny stav a charakter porušenia zákona plní preventívny účel. Poukázal na to, že táto pokuta je uložená na spodnej hranici zákonného rozpätia (2% z maximálnej pokuty). Ako poľahčujúca okolnosť bola zohľadnená aj skutočnosť, že nedostatky v bezpečnosti sa týkali iba jedného druhu potravín. Na druhej strane nebolo možné uložiť nižšiu pokutu, nakoľko boli spáchané dva správne delikty. Odkazom na minulosť prevádzkovateľa, kde mu boli uložené 4 pokuty v celkovej sume 7 500 Eur, mal žalovaný za to, že doteraz uložené sankcie svoj výchovný účel nespĺnili, a preto nie je odôvodnené uložiť nižšiu pokutu, resp. pokutu na úplne spodnej hranici sadzby.

III.

Argumenty žalobcu v podanej žalobe

22. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej, pričom namietal nezákonnosť výkonu úradnej kontroly potravín a to z dôvodu absencie riadneho oznámenia účelu úradnej kontroly potravín a nepredloženia poverenia na výkon úradnej kontroly potravín, pre široko vymedzený účel úradnej kontroly potravín, pre absenciu poučenia o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu a zároveň namietal nezákonnosť dôkazov získaných počas úradnej kontroly potravín a neprimeranosť výšky uloženej sankcie.

23. Žalobca považuje spôsob výkonu úradnej kontroly potravín za nezákonný z dôvodu, že inšpektori, vykonávajúci kontrolu, sa nepreukázali poverením, prípadne iným písomným dokumentom, v ktorom by podľa jeho názoru jasne, zrozumiteľne a transparentne vymedzoval účel úradnej kontroly potravín. Žalobca sa nestotožňuje s argumentmi žalovaného, uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Žalobca nepovažuje za dostatočné preukázanie sa inšpektorov kontrolovanému subjektu len služobnými preukazmi, pretože z týchto preukazov nevyplýva účel úradnej kontroly potravín. Výkon úradnej kontroly bez toho, aby sa správny orgán na úvod prezentoval písomným poverením s jasne vymedzeným účelom kontroly, je podľa názoru žalobcu neakceptovateľný, pretože taký postup umožňuje RVPS výkon kontroly bez vopred a zreteľne stanovených pravidiel (napr. umožňuje RVPS účel kontroly po začatí kontroly meniť). Žalobca má za to, že RVPS je povinný riadne upovedomiť žalobcu o účele kontroly na jej začiatku, pretože tým je daný aj rozsah povinností kontrolovaného subjektu ako aj rozsah kontrolnej právomoci inšpektorov RVPS a rozsah súčinnosti, ktorú je povinný poskytnúť kontrolovaný

subjekt. Vzhľadom na uvedené nepostačuje, aby bol účel kontroly vymedzený iba v zázname o úradnej kontrole potravín alebo aby bol oznámený ústne, pričom ústne oznámenie účelu nemá oporu v administratívnom spise. Žalobca uviedol, že nespochybňuje oprávnenie RVPS vykonávať úradné kontroly bez predchádzajúceho oznámenia, avšak uvedené oprávnenie podľa jeho názoru nemôže byť bezbrehé a svojvoľné bez akýchkoľvek pravidiel pohybovania sa v prevádzke žalobcu. Žalobca nesúhlasil so záverom žalovaného, že by sa judikatúra, týkajúca sa hospodárskej súťaže, mala primerane aplikovať aj na úradné kontroly potravín. Tento názor považuje žalobca za nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že identický právny stav existoval aj v prípade kontrol vykonávaných Protimonopolným úradom Slovenskej republiky v rámci jeho inšpekčnej činnosti vykonávanej podľa ust. § 22a zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej len ZOHS), avšak v dôsledku rozhodovacej činnosti súdov, bola uznaná aplikovateľnosť argumentácie zákazu tzv. „fishing expedition“ aj na postup tohto orgánu. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v prípade neohlásených inšpekcií, ktoré predstavujú zásah do práv kontrolovaného subjektu, je správny orgán povinná na začiatku úradnej kontroly predložiť kontrolovanému subjektu písomné poverenie s jasne a dostatočne určitým vymedzením účelu kontroly, ktorý sa v priebehu kontroly nemôže meniť. K argumentu žalovaného, že úradné kontroly potravín sa riadia osobitným predpisom a to nariadením č. 882/2004, žalobca konštatoval, že predmetné nariadenie je len všeobecnou právnou úpravou, ktorá nevylučuje aplikáciu osobitnej právnej úpravy, ktorou je vnútroštátna legislatíva. Keďže ustanovenia nariadenia č. 882/2004 neposkytujú podrobný návod pre výkon kontroly, je žalovaný povinný postupovať podľa Ústavy SR, ústavných princípov a medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Vzhľadom na to, že kontrolóri RVPS žalobcovi písomné poverenie nepredložili, resp. iný dokument, v ktorom by bol vymedzený účel kontroly, má žalobca za to, že táto kontrola bola nezákonná.

24. Vo vzťahu k široko vymedzenému účelu úradnej kontroly potravín žalobca poukázal na bod 2 Záznamu o úradnej kontrole potravín, ktorého vymedzenie pokrýva všetky oblasti prevádzkovania potravinového podniku. Konštatoval, že pre kontrolovaný subjekt je takéto vymedzenie nekonkrétne a umožňuje kontrolórom kontrolovať čokoľvek, teda rozsah kontroly je nepredvídateľný a neurčitý. Vyslovil, že postup RVPS vykazuje znaky praktík tzv. „fishing expedition“, ktoré sú podľa právnych predpisov a judikatúry súdov pri kontrolách zakázané. Príliš široko vymedzený účel kontroly umožňuje neohraničený výkon kontroly, ktorý neprimerane zasahuje do práv kontrolovaného subjektu. Predmetom kontroly tak môže byť prakticky čokoľvek, čím sa výkon kontroly stáva nepredvídateľný a pre kontrolovaný subjekt šikanóznym. Aj napriek tomu, že zákon o potravinách neustanovuje hrologický postup a povinnosti inšpektorov pri jeho výkone, to neznamená, že úradná kontrola potravín môže prebiehať bez akýchkoľvek pravidiel a zásad a že inšpektori môžu kontrolovať prakticky čokoľvek. Uviedol, že voči takémuto postupu kontrolných orgánov sa vymedzuje judikatúra, ktorá doposiaľ už stanovila určité pravidlá výkonu úradných kontrol, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžnz/1/2015 z 25.6.2015, sp. zn. 4Sžnz/7/2015 z 03.05.2016, sp. zn. 8Sžnz/2/2015 z 28.4.2016. Konštatoval, že z citovanej judikatúry vyplýva zásada zákazu tzv. „fishing expeditions“ a je všeobecne aplikovateľná na postup pri vykonávaní kontrol rôznymi orgánmi verejnej správy. Podstatou tejto zásady je ohraničiť výkon kontroly vopred jasne vymedzeným, transparentným a riadne oznámeným účelom kontroly, ktorý musí byť podmienený relevantným dôvodom (konkrétnym podozrením z porušenia právnych predpisov). Spôsob, akým orgány úradnej kontroly potravín vykonávajú kontroly považuje žalobca za neproporcionálny sledovanému cieľu. Taktiež uviedol, že žalovanému ako aj RVPS bolo už na začiatku úradnej kontroly potravín zrejme, že v prípade zistenia porušenia zákona o potravinách, bude Záznam o úradnej kontrole potravín jedným z dôkazov v správnom konaní o uložení pokuty, preto podľa žalobcu mal uvedený záznam obsahovať okrem minimálnych náležitostí vymedzených v čl. 9 nariadenia č. 882/2004 aj náležitosti podľa ust. § 22 Správneho poriadku. Uvedené je nevyhnutné z dôvodu, aby bolo možné overiť, či sa úradná kontrola potravín vykonávala v súlade so zákonom a Ústavou SR. Keďže neohlásená úradná kontrola potravín predstavuje zásah do činnosti žalobcu, je preto nevyhnutné, aby mal súd možnosť preskúmať, či nešlo o svojvoľný výkon verejnej moci, či existovali skutočnosti odôvodňujúce vykonanie takého zásahu, poverenie, na základe ktorého bola vykonaná a taktiež overiť si priebeh výkonu tohto zásahu, predovšetkým či bola úradná kontrola vykonaná vo vymedzenom rámci a v súlade so zásadou proporcionality. Žalobca má za to, že RVPS uvedené povinnosti nespĺnila, v dôsledku čoho je výkon úradnej kontroly nezákonný.

25. K absencii poučenia žalobcu o jeho právach a povinnostiach ako kontrolovaného subjektu, žalobca uviedol, že počas výkonu úradnej kontroly dňa 11.9.2018 nebol o svojich právach a povinnostiach riadne poučený. Ani v Zázname o úradnej kontrole potravín nie je žiadna zmienka o splnení si týchto

povinností. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 31 ods. 2 zákona o potravinách, ktorý upravuje, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní okrem konania podľa § 20 ods. 4, 9, 12 a § 20a. Na základe uvedeného mal za to, že uvedené ustanovenie zákona o potravinách nevyklučuje aplikáciu Správneho poriadku na úradnú kontrolu potravín, preto je nutné Správny poriadok aplikovať aj na úradnú kontrolu potravín. Žalobca konštatoval, že zo Záznamu o úradnej kontrole potravín je zrejmé, že RVPS v ňom formulovala aj závery o porušení zákona o potravinách, teda v podstate možno hovoriť o vine za spáchanie správneho deliktu, ktoré majú vplyv na vyodenie administratívnoprávnej zodpovednosti prevádzkovateľa potravinového podniku, preto záruky poskytované Správny poriadkom účastníkom konania musia byť poskytnuté aj prevádzkovateľom potravinových podnikov počas úradnej kontroly. Uviedol, že ak by súd pripustil výklad, že úradná kontrola potravín nepredstavuje časť správneho konania, povinnosť poskytnúť kontrolovanému subjektu poučenie vyplýva RVPS z ust. § 3 ods. 2 Správneho poriadku, ktorý upravuje základné zásady správneho konania. Tieto zásady sa aplikujú aj na konania a postupy vo verejnej správe, na ktoré sa Správny poriadok nevzťahuje, ako to potvrdzuje rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.3.2012, spis. zn.: 1Sžr/68/2011: „Zásady správneho konania sa musia vzťahovať aj na osobitné správne konania, ktoré subsidiárne pôsobia Správneho poriadku výslovne vylúčili.“ Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že postup, v rámci ktorého inšpektori nepoučia zamestnancov kontrolovaného subjektu na začiatku úradnej kontroly potravín o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu je v rozpore s povinnosťou podľa ust. § 3 ods. 2 Správneho poriadku ako aj v rozpore s ústavným princípom dobrej správy, čím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, čo mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

26. K námietke nezákonne získaných dôkazov žalobca uviedol, že dôkazy boli získané počas nezákonne vykonanej úradnej kontroly potravín a preto je nevyhnutné ich vyhodnotiť ako nezákonné a nemožno na ne prihliadať. Na základe uvedeného je skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ rozhodnutia o odvolaní v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu.

27. Žalobca taktiež namieta aj neprímeranosť výšky uloženej sankcie. Má za to, že nie je preukázané naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ust. § 28 ods. 4 písm. a) Zákona o potravinách, keďže na fotodokumentácii, ktorá bola z úradnej kontroly potravín dňa 11. 9. 2018 vyhotovená, nie je zachytená prítomnosť živého hmyzu vo vnútri obalu potraviny ani uhynutých tiel, či výskyt pavučín. Žalobca uviedol, že prípadný výskyt hmyzu z vonkajšej strany obalu potraviny nespôsobuje automaticky nevhodnosť potraviny na ľudskú spotrebu. Žalobca zároveň namieta, že súčasťou spisového materiálu nie sú žiadne dôkazy - laboratórne skúšky výrobu, ktoré by preukazovali kontamináciu potraviny, resp. jej nevhodnosť na ľudskú spotrebu. Poukázal na to, že v predmetnom prípade sa RVPS odchyľilo od praxe iných RVPS v obdobných prípadoch ako napríklad v rozhodnutí RVPS Trebišov č.133/14/1 z 11.3.2014, kde bola spoločnosti STECO STORES SR, a.s. uložená pokuta vo výške 1000,- Eur za porušenie zákona o potravinách za to, že táto spoločnosť umiestnila na trh potraviny iné ako bezpečné, pričom k uvedenému záveru správny orgán dospel na základe odobratia vzoriek a ich následnej analýzy, ktorá odhalila, že v potravine bola zistená prítomnosť živých škodcov, ich výlučkov, zátočkov a pavučín. Žalobca mal za to, že žalovaný nezohľadnil aj poľahčujúce okolnosti prípadu a to, že sa jednalo o malé množstvo potravín, ktoré nezodpovedali určeným požiadavkám. Na základe uvedeného mal za to, že uložená pokuta bola neprímeraná povahe sankcionovaného skutku a to aj s poukazom na spôsobené následky protiprávneho konania ako to požaduje ustanovenie § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Žalobca má za to, že správne orgány pri ukladaní sankcie zohľadnili najmä minulosť žalobcu a nie závažnosť protiprávneho konania. Zároveň uviedol, že RVPS už v rozhodnutí č. 344/2018 zo dňa 13. 3. 2018 a v rozhodnutí č. j.: 1542/2017 zo dňa 11.8.2017 prihliadala na tie isté okolnosti minulosti (predchádzajúce rozhodnutia o uložení pokuty za nedostatky zistené v prevádzkarni od roku 2016), v dôsledku čoho zvýšila sankciu ukladanú žalobcovi. Na základe uvedeného žalobca namieta, že správne orgány opakovane prihliadali na tie isté priťažujúce okolnosti, čím došlo k porušeniu zásady ne bis in idem, resp. zásady zákazu dvojitého pričítania. Žalobca taktiež uviedol, že pokuta za ďalšie porušenie potravinového práva nemusí byť v každom prípade vždy vyššia než mu bola udelená v minulosti, nakoľko by takýmto postupom došlo k úplne absurdnému stavu, keď by kontrolovanému subjektu boli ukladané pokuty v stále vyššej až astronomickej výške. V tejto súvislosti poukázal aj na sankcie, ktoré mu boli uložené v minulosti, pričom mal za to, že sankcia v uvedenej výške bola zjavne neprímeraná. Žalobca má za to, že správne orgány opomenuli vyhodnotiť poľahčujúcu okolnosť, a to evidentný progres pri plnení si povinností v oblasti označovania potravín, ktoré boli v minulosti žalobcovi vyčítané pri kontrolách, pričom v predmetnom prípade bolo zistené dodržiavanie podmienok

v tejto oblasti. Žalobca záverom poukázal na skutočnosti, s ktorými sa správne orgány podľa jeho názoru nevysporiadali a to skutočnosť, že sa jednalo len o jeden kus potraviny nevhodnej na ľudskú spotrebu, ktorá bola umiestnená na trh, skutočnosť, že znečistenia podlahy pod regálmi, znečistenie plastových podložiek a sklenených líšt nemali priamy vplyv na potraviny, nešlo o opakované protiprávne konanie, z hľadiska posúdenia minulosti išlo o evidentný pokrok žalobcu pri plnení si povinností na úseku označovania potravín, z hľadiska následkov protiprávneho konania išlo len o potenciálne následky, ktoré neboli orgánmi úradnej kontroly potravín bližšie konkretizované, v prípade správnych deliktov, ktoré neboli spáchané opakovane, uložila RVPS žalobcovi v minulosti pokutu vo výške 500,- € a 1.500,- € a taktiež skutočnosť, že podľa názoru žalobcu došlo k porušeniu zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona (zásada úmernosti sankcie spáchanému činu a zásada ne bis in idem).

28. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovanej a vrátil jej vec na ďalšie konanie, resp. aby zmenil rozhodnutie žalovanej v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že žalobcovi ukladá pokuty vo výške 1500,- Eur. Zároveň žiadal, aby mu boli nahradené trovy konania.

IV.

Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

29. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že podstatná časť námietok uvádzaných žalobcom je totožná s námietkami, ktoré predniesol v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu. Žalovaný všetky námietky riadne posúdil a vyhodnotil v odôvodnení rozhodnutia napadnutého rozhodnutia, preto odkázal na tieto stanoviská, pričom vyslovil, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu a považuje ich za účelové, s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za zistené správne delikty.

30. Žalovaný vo vzťahu k žalobným bodom a na doplnenie svojej argumentácie uvedenej k napadnutom rozhodnutím poukázal na rozhodovacia prax súdov, týkajúcu sa zákonnosti postupu orgánov úradnej kontroly potravín pri vyhotovovaní fotodokumentácie počas úradnej kontroly a následný postup oboznamovania prevádzkovateľa s jej obsahom, spolu s upovedomením o začatí konania vo veci uloženia pokuty, pričom súdy postup RVPS nevyhodnotili ako nezákonný (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžo/304/2015 zo dňa 26.04.2017, č. k. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/271/2014 zo dňa 01.07.2015)

31. Žalovaný sa taktiež nestotožňuje s názorom žalobcu o nevyhnutnosti „zásady zahľadania správnych deliktov“, pričom uvedený záver odôvodňuje tým, že tento nemá zákonnú oporu. ŠVPS vyslovil, že aj keď pri ukladaní pokút za správne delikty sa majú podľa ustálenej judikatúry aplikovať zásady platné pre ukladanie trestných sankcií, neznamená to, že sa majú prevziať všetky zásady a aplikovať všetky inštitúty, najmä v prípade, ak ide o správne delikty právnických osôb a fyzických osôb - podnikateľov budované na princípe objektívnej zodpovednosti. Takýto záver neobsahuje žiadne súdne rozhodnutie a ani žiadne zákonné ustanovenie. Predpisy správneho práva inštitút zahľadania správnych sankcií neupravujú a ani neurčujú podmienky pre takýto postup. V tejto súvislosti poukázal na povinnosť správnych orgánov postupovať v súlade s článkom 2 Ústavy SR, a teda nemožnosť dotvárať právo. Taktiež uviedol, že ak by napr. zaplatením pokuty došlo k zahľadaniu správnej sankcie, orgány úradnej kontroly potravín by nemohli zohľadňovať zákonom o potravinách určené hľadiská pre uloženie pokuty (minulosť, opakovanosť). Zároveň by došlo k porušeniu povinnosti určenej v čl. 54 ods. 1 Nariadenia (ES) č. 882/2004. ŠVPS dal do pozornosti skutočnosť, že žalobcom citovaná judikatúra českých súdov sa týka priestupkov fyzických osôb, budovaných na princípe zavinenia a nie správnych deliktov právnických osôb a fyzických osôb - podnikateľov budovaných na princípe objektívnej zodpovednosti.

32. V súvislosti s tvrdeným nezákonným postupom pri úradnej kontrole potravín, vykonanej inšpektormi RVPS Poprad dňa 11.09.2018 v prevádzkarni BILLA s. r. o., Supermarket BILLA, filiálka 313, ul. Garbiarska, 060 01 Kežmarok, ŠVPS poukázal na rozhodnutia, v rámci ktorých súdy rozhodovali o návrhoch o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, v tomto prípade orgánov úradnej kontroly potravín, pričom súdy tieto návrhy zamietli a zavedený spôsob a výkon kontrol realizovaný regionálnymi veterinárnymi a potravinovými správami považovali za zákonný (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/16/2015-118 zo dňa 29.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/75/2015 zo dňa 26.11.2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp. zn. 4Sžnz/5/2015-136 zo dňa 02.02.2016). Taktiež žalovaný konštatoval, že v rámci judikatúry súdov existuje početná skupina rozsudkov, ktorými súdy rozhodovali o žalobách o preskúmaní zákonnosti rozhodnutí orgánov úradnej kontroly potravín o uložení pokút, pričom záver o nezákonnosti úradných kontrol neobsahujú.

33. Čo sa týka námietky, že úradná kontrola potravín mala byť vykonávaná postupom podľa Správneho poriadku, s týmito sa už súdy taktiež vysporiadali, pričom ich vyhodnotili ako nedôvodné (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 10Sžo/62/2016 zo dňa 23. augusta 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/262/2014-233 zo dňa 07.04.2016; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/141/2014-117 zo dňa 18.06.2015; rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/229/2015-249 zo dňa 09.02.2017; rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/245/2014-165 zo dňa 25.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.09.2018 sp. zn. 1S/188/2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7Asan/18/2017 zo dňa 27.03.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/34/2016-251 zo dňa 24.05.2017).

34. Žalovaný dal do pozornosti aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. č. 5Asan/12/2018 zo dňa 12. septembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/26/2017-99 zo dňa 8. februára 2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Asan/7/2018 zo dňa 2. apríla 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/6/2017-85 zo dňa 19. decembra 2017, ktorými konajúce súdy námietky žalobcu BILLA s. r. o. aj obdobného charakteru ako v prejednávanej veci (nezákonnosť úradnej kontroly potravín z dôvodu nezabezpečenia prítomnosti relevantného zástupcu prevádzkovateľa, tiež pre nedostatok riadneho oznámenia začatia kontroly, jej účelu a dokladu, z ktorého by si prevádzkovateľ mohol účel kontroly potravín overiť, v dôsledku čoho bolo porušené právo prevádzkovateľa na súkromie, nezákonnosť úradného záznamu, ktorý nebol vyhotovený s náležitosťami podľa § 22 správneho poriadku, námietky ohľadom fotodokumentácie) ako nedôvodné odmietli. Rovnaké námietky žalobcu odmietol aj napr. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 5S/93/2017 zo dňa 30.04.2019.

35. Záverom žalovaný uviedol, že postup orgánov úradnej kontroly potravín pri ukladaní pokút za spáchanie iných správnych deliktov na úseku potravinového práva, vrátane určenia a odôvodnenia ich výšky, bol predmetom veľkého počtu súdnych preskúmaní, pričom konajúce súdy v postupe správnych orgánov nezistili žiadne pochybenie (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Asan/12/2018 zo dňa 12. septembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/26/2017-99 zo dňa 8. februára 2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Asan/7/2018 zo dňa 2. apríla 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/6/2017-85 zo dňa 19. decembra 2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Asan/20/2017 zo dňa 5. februára 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/173/2015-57 zo dňa 14. júla 2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27. septembra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/141/2014-117 zo dňa 18. júna 2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžo/22/2016 zo dňa 24. januára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/266/2014-67 zo dňa 18. februára 2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 10Asan/2/2016 zo dňa 24. januára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/238/2014-48 zo dňa 15. júna 2016).

36. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V.

Replika žalobcu

37. Žalobca v replike uviedol, že nepopiera právo orgánov úradnej kontroly potravín vykonávať neohlásené kontroly, avšak požaduje, aby informácie týkajúce sa účelu kontroly získal riadne a transparentne v momente začatia úradnej kontroly potravín. Ústne oznámenie predmetu kontroly podľa názoru žalobcu nemožno považovať za dostatočné, nakoľko je netransparentné a umožňuje orgánu úradnej kontroly potravín účel kontroly dodatočne rozširovať alebo meniť s ohľadom na kontrolné zistenia, ktoré sa inšpektorom stanú zrejme až v priebehu resp. po výkone úradnej kontroly potravín. Žalobca má za to, že inšpektori sú povinní na začiatku úradnej kontroly potravín predložiť zamestnancom

žalobcu písomný dokument obsahujúci jasné a zrozumiteľné vymedzenie účelu kontroly. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.6.2018, spis. zn.: 2S/304/2017, z ktorého vyplýva: „postup správneho orgánu porušujúci právo žalobcu na súkromie spočíval v tom, že existujú dôvodné pochybnosti o tom, že by pracovníci RVPS vykonávajúci úradnú kontrolu potravín po ich príchode do prevádzky žalobcu upovedomili kohokoľvek oprávneného za žalobcu konať o svojej činnosti a taktiež počas jednotlivých kontrolných činností tieto vykonávali v prítomnosti relevantného zástupcu žalobcu. Uvedená pochybnosť pramení zo skutočnosti, že záznam o úradnej kontrole potravín č. LM/2016/K,Mr,M,AH/4 zo dňa 22.1.2016 ani záznam o dodatočnej úradnej kontrole č. LM/2016/K,Mr,M,AH/4/DÚKP/AH,Mr doplnok zo dňa 23.2.2016 neobsahujú zmienku o tom, že kontrolóri pri vstupe do prevádzkarne žalobcu ohlásili svoj príchod, oboznámili ho s činnosťou, ktorú mienia vykonávať a neprizvali ku kontrolnej činnosti zodpovedného (povereného) zamestnanca žalobcu (...).“ Ani preukázanie sa inšpektorov len služobnými preukazmi žalobca nepovažuje za dostatočné, nakoľko z preukazov nevyplyva účel (predmet) úradnej kontroly potravín.

38. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že vedúci prevádzkarne nenamietal v Zázname o úradnej kontrole priebeh kontroly, žalobca uviedol, že z uvedeného konania nemožno automaticky vyvodiť súhlas a potvrdenie správnosti postupu inšpektorov. Aj z textu Záznamu o úradnej kontrole potravín vyplýva iba tá skutočnosť, že zamestnanec svojim podpisom potvrdil, že o výsledku kontroly bude informovať vedenie spoločnosti. Vznášanie námietok počas kontroly žalobca označil za rizikové, nakoľko uvedený postup by inšpektori mohli vyhodnotiť ako sťažovanie výkonu úradnej kontroly a uložiť zamestnancom pokutu podľa ust. § 29 ods. 1 písm. a) Zákona o potravinách.

39. Vo vzťahu k neprimerane široko vymedzenému účelu úradnej kontroly potravín, žalobca poukázal na čl. 2 bod 7 nariadenia č. 882/2004, pričom mal za to, že inšpekcia môže byť zameraná len na určité hľadisko, teda účel kontroly by mal byť vymedzený podozrením zo spáchania konkrétneho správneho deliktu ako aj druhom potravín, vo vzťahu ku ktorým RVPS kontroluje dodržiavanie potravinového práva, t.j. nie označením konkrétnej značky ale druhu, napríklad kontrola hygieny predaja ovocia a zeleniny.

40. Žalobca taktiež zotrval na svojich záveroch o možnosti aplikácie judikatúry týkajúcej sa zákazu „fishing expedition“ aj na úradné kontroly potravín. Dôkazom uvedeného je podľa názoru žalobcu i rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Berlioz Investment Fund C-682/15, ktoré sa týkalo výkonu kontroly zo strany daňového úradu, pričom Súdny dvor Európskej únie aj v tomto prípade potvrdil neprípustnosť tzv. „fishing expeditions“ pri výkone úradných kontrol v oblasti daní.

41. Rovnako zotrval aj na svojich tvrdeniach ohľadom nepoučenia zamestnancov žalobcu o ich právach a povinnostiach ako kontrolovaného subjektu a o nevyhnutnosti aplikácie zásad Správneho poriadku na vykonávanie kontroly. Zároveň žalobca žiadal súd, aby dôkladne zvážil zákonnosť systému úradných kontrol potravín, keďže kontrolu je možné začať ešte pred jej ohlásením kontrolovanému subjektu, nakoľko inšpektori môžu kontrolovať verejne prístupné časti maloobchodnej prevádzky, taktiež účel kontroly je kontrolovanému subjektu oznámený na začiatku kontroly len ústne, dôkladnejšie sa však zamestnanec o účele kontroly dozvie až na konci úradnej kontroly, keď mu inšpektori predložia nimi vyhotovený záznam k úradnej kontrole potravín na podpis, účel kontroly je vymedzený neprimerane široko tak, aby zachytil všetky oblasti potravinového práva, úradná kontrola prebieha po dlhý čas spravidla niekoľko hodín, viacero inšpektorov (zvyčajne ide o 3 až 5 inšpektorov) kontroluje súbežne rôzne oblasti potravinového práva, pričom nie je možné, aby zamestnanci kontrolovaného subjektu boli prítomní pri každom inšpektorovi počas tak zdĺhavého procesu kontroly, keď je nutné zabezpečiť aj chod maloobchodnej prevádzky, inšpektori nepoučia kontrolovaný subjekt o právach a povinnostiach počas úradnej kontroly potravín a zároveň záznam o úradnej kontrole potravín nezachytáva postup výkonu kontroly priebežne, ale je spísaný sumárne na konci kontroly, čo limituje možnosti kontrolovaného subjektu namietat kroky inšpektorov a poskytnúť reálny obraz o výkone kontroly pre súd posudzujúci zákonnosť výkonu právomoci orgánov úradnej kontroly potravín. Žalobca zároveň poukazuje na portál úradných kontrol potravín zverejnený na www.svps.sk/puk konštatoval, že v jeho prevádzkach v roku 2019 bolo zo strany orgánov úradnej kontroly potravín vykonaných celkovo 1.857 úradných kontrol, t.j. denne približne 5 kontrol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že takto intenzívne vykonávané kontroly v kombinácii so spôsobom, akým sú tieto kontroly vykonávané, je nutné považovať za nezákonné a šikanózne.

42. Čo sa týka nezákonnosti dôkazov, absencii protiprávneho konania a porušenia zásady materiálnej pravdy žalobca uviedol, že zotrváva na závere, že záznam o úradnej kontrole potravín musí spĺňať náležitosti zápisnice podľa §22 zákona o potravinách. Ak teda správne orgány hodnotili potravínu, nájdenú v prevádzke žalobcu, ako nevhodnú pre ľudskú spotrebu, mali preukázať, že táto potravina je kontaminovaná vonkajším vplyvom, hnilobným procesom, pokazením alebo rozkladom. Na zabezpečených fotografiách z úradnej kontroly však kontaminácia potraviny Orechy vlašské lúpané suché zachytená nie je a RVPS ani nepredložila iný dôkaz, ktorý by dané tvrdenie podporoval.

43. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že ustanovenie § 28 od. 9 zákona o potravinách upravuje prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, pričom správne orgány sú povinné sankcionovať dotknuté identifikované správne delikty a nie za existenciu prirážajúcich okolností. Žalobca sa domnieva, že správne orgány pri ukladaní pokuty zohľadnili najmä jeho minulosť a nie dotknuté protiprávne konanie. Zároveň však v rámci hodnotenia minulosti opomenul prihliadať aj na úradné kontroly, ktoré skončili bez zistených nedostatkov. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že RVPS a žalovaný účelovo uviedli za nimi vybrané obdobie len rozhodnutia o uložení pokuty na farchu žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na bod 90 rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7.7.2020 sp. zn. 11S/22/2019: „Podľa správneho súdu správne orgány tiež pochybili, keď ako poľahčujúcu okolnosť nebrali v úvahu skutočnosť, že žalobca po vykonanej úradnej kontrole odstránil zistený protiprávny stav a stiahol z predaja potraviny po dátume spotreby a dátume minimálnej trvanlivosti. Na uvedenú okolnosť boli povinné prihliadať pri úvahách o výške pokuty v rámci analogického uplatňovania zásad pre ukládanie trestov podľa Trestného zákona.“ Žalobca naďalej poukazyval aj na skutočnosť, že uložená pokuta sa podľa jeho názoru vymyká aj rozhodovacej činnosti RVPS, čím došlo k porušeniu precedenčnej zásady a princípu legitímneho očakávania.

VI.

Duplika žalovaného

44. Žalovaný uviedol, že zotrváva na všetkých stanoviskách, ktoré popísal vo svojom vyjadrení k žalobe. Pre doplnenie a na podporu svojich tvrdení o zákonnosti postupu správnych orgánov poukázal na ďalšie rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Asan/32/2018 zo dňa 30.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/140/2017 zo dňa 25.7.2018, v rámci ktorého boli posudzované námietky žalobcu obdobného charakteru ako v posudzovanej veci.

VII.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

45. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

47. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

48. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

49. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

50. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

51. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách (ďalej len zákon o potravinách), na účely tohto zákona sa rozumie: potravinou látka alebo výrobok, ktoré sú spracované, čiastočne spracované alebo nespracované a sú určené na ľudskú spotrebu alebo pri ktorých sa odôvodnene predpokladá, že budú požití ľuďmi, vrátane nápojov, žuvačiek, všetkých látok vrátane pitnej vody, 1) ktoré sú zámerne pridávané do potravín počas ich výroby, prípravy alebo úpravy, prídavných látok určených na predaj spotrebiteľom a potravín na osobitné výživové účely vrátane dietetických potravín na osobitné medicínske účely ustanovené osobitným predpisom, 1b)

52. Podľa § 3 ods. 3 zákona o potravinách, požiadavky na bezpečnosť potravín a ich kvalitu, hygienu, požiadavky na zloženie potravín, zložky, ako aj technologické postupy používané pri ich výrobe a požiadavky na balenie jednotlivých potravín, ich skupín alebo všetkých potravín, rozsah a spôsob ich označovania, ich skladovanie, prepravu a inú manipuláciu s nimi, ich umiestňovanie na trh, ako aj zásady na odber vzoriek a metódy ich skúšania a postupy ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými podľa odsekov 1 a 2 je povinný dodržiavať každý, kto potraviny vyrába, manipuluje s nimi a umiestňuje ich na trh.

53. Podľa § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách, Na trh je zakázané umiestňovať potraviny iné ako bezpečné, 8d)- čl. 14 nariadenia (ES) č. 178/2002 v platnom znení.

54. Podľa § 10 zákona o potravinách ten, kto skladuje potraviny a zložky na ich výrobu, je povinný dodržiavať ustanovenia osobitného predpisu 2a) a

- a) zabezpečiť skladovanie len v takých priestoroch a za takých podmienok, aby sa zachovala ich bezpečnosť, kvalita a biologická hodnota potravín a surovín na ich výrobu,
- b) zabezpečiť čistotu skladovacích priestorov a manipulačného zariadenia a vykonávanie dezinfekcie, dezinfekcie a deratizácie podľa všeobecne záväzných právnych predpisov,
- c) kontrolovať skladované potraviny a zložky a ukladať ich spôsobom, ktorý umožní bezpečné vykonávanie ich kontroly, manipulácie s nimi, včasné zistenie zdraviu škodlivých potravín, potravín po dátume spotreby a po dátume minimálnej trvanlivosti a ich vyradenie z obehu a oddelené uloženie a zreteľné označenie výrobkov na iný než pôvodný účel,
- d) zabezpečiť oddelené skladovanie nezlúčiteľných druhov výrobkov vzájomne ovplyvňujúcich bezpečnosť a kvalitu,
- e) uchovávať rýchlo sa kaziace potraviny trvale schladené a zmrazené potraviny uchovávať trvale zmrazené,
- f) dodržiavať ďalšie podmienky skladovania určené prevádzkovateľom potravinárskeho podniku.

55. Podľa § 18 ods. 1 zákona o potravinách, úradná kontrola potravín sa vykonáva

- a) na všetkých stupňoch výroby, spracovania potravín a ich distribúcie,
- b) nad dovozom potravín z tretích krajín a vývozom,
- c) nad dodržiavaním podmienok zdravotnej spôsobilosti podľa osobitných predpisov 9ad) určujúcich požiadavky na osobnú hygienu a hygienu osôb priamo alebo nepriamo zúčastnených na výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh,
- d) nad dodržiavaním zákazu klamlivej reklamy potravín.

56. Podľa § 18 ods. 2 zákona o potravinách, úradnou kontrolou potravín sa overuje dodržiavanie požiadaviek ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi 1e) v oblastiach a na účel uvedený v odseku 1; neuplatňuje sa, ak ide o metrologickú kontrolu a metrologický dozor, 9b) veterinárne kontroly podľa osobitného predpisu, 9ba) ako aj kontrolu krmív podľa osobitného predpisu. 9bb)

57. Podľa § 18 ods. 3 zákona o potravinách, orgány uvedené v § 21 ods. 1 písm. b) až d) vykonávajú úradnú kontrolu potravín podľa osobitného predpisu. 9bc)-napríklad čl. 3 a čl. 6 až 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 v platnom znení. Úradná kontrola potravín sa môže vykonávať nepretržite; ak z konania alebo charakteru kontrolovanej osoby vyplýva odôvodnený záver, že môže dôjsť k ohrozeniu života alebo zdravia osoby poverenej výkonom kontroly alebo k mareniu výkonu úradnej kontroly, úradná kontrola sa vykoná za spoluúčasti príslušníkov Policajného zboru.

58. Podľa § 20 ods. 7 zákona o potravinách, zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín sa pri výkone dozornej činnosti preukazujú služobným preukazom alebo poverovacím dokladom.

59. Podľa § 20 ods. 8 zákona o potravinách, zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín vykonávajúci úradné kontroly potravín sú pri výkone kontroly oprávnení

a) vstupovať v prevádzkovom čase a mimo prevádzkového času do priestorov, v ktorých sa preukázateľne zdržiavajú osoby a v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi alebo sa umiestňujú na trh,

b) požadovať od prevádzkovateľov vysvetlenie, informácie, údaje, doklady a iné písomnosti potrebné na výkon kontroly a nazerať do nich a vyhotovovať z nich kópie alebo výpisy, ako aj vyhotovovať fotografickú dokumentáciu, ak to považujú za potrebné; ak sú tieto súčasťou obchodného tajomstva, zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín sú povinní o týchto skutočnostiach zachovávať mlčanlivosť.

60. Podľa § 20 ods. 10 zákona o potravinách, opatrenie podľa odseku 9 oznámi zamestnanec orgánu úradnej kontroly potravín ústne príslušnému zodpovednému zamestnancovi prevádzkovateľa a bezodkladne o ňom vyhotoví záznam o úradnej kontrole potravín.

61. Podľa § 20 ods. 11 zákona o potravinách, ak prevádzkovateľ nesúhlasí s uloženým opatrením, môže proti nemu podať ústne námietky, ktoré orgán úradnej kontroly potravín uvedie v zázname podľa odseku 10 alebo ich môže podať písomne do piatich pracovných dní. Podané námietky nemajú vo vzťahu k uloženým opatreniam odkladný účinok. O podaných námietkach rozhodne vedúci zamestnanec príslušného orgánu úradnej kontroly potravín do piatich pracovných dní odo dňa ich podania. Písomné vyhotovenie rozhodnutia o námietkach sa doručuje prevádzkovateľovi a je konečné.

62. Podľa § 23 ods. 11 zákona o potravinách zamestnanec regionálnej veterinárnej a potravinovej správy vykonávajúci úradnú kontrolu potravín je oprávnený na základe poverenia, ktoré vydáva Štátna veterinárna a potravinová správa, vykonávať úradnú kontrolu potravín aj v územnom obvode inej regionálnej veterinárnej a potravinovej správy.

63. Podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 100 eur do 100 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušuje zásady správnej výrobnéj praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh.

64. Podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi pokutu od 1000 eur do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi vyrába alebo umiestňuje na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené.

65. Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa^{24b}) a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

66. Podľa § 28 ods. 12 zákona o potravinách, na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

67. Podľa § 31 ods. 1, 2 zákona o potravinách, na úradnú kontrolu potravín podľa tohto zákona sa nevzťahujú ustanovenia osobitných predpisov,^{27aa}) ak sa vykonáva podľa tohto zákona. Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní^{27a}) okrem konania podľa § 20 ods. 4, 9, 12 a § 20a.

68. Podľa Prílohy II Kapitoly I ods. 1 nariadenia (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín (ďalej len nariadenie č. 852/2004), potravinárske priestory sa musia udržiavať v čistote a v dobrom stave údržby.

69. Podľa Prílohy II Kapitoly V ods. 1 písm. a) nariadenia č. 852/2004, všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, musia byť a) účinne čistené a tam, kde je to potrebné, dezinfikované. Čistenie a dezinfekcia sa musí vykonávať s dostatočnou frekvenciou, aby sa zabránilo akémukoľvek riziku kontaminácie.

70. Podľa Prílohy II kapitoly IX ods. 3 nariadenia č. 852/2004, potraviny sa musia na všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie chrániť pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať.

71. Podľa článku 14 ods. 1 nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej len nariadenie č. 178/2002), potraviny sa nesmú umiestňovať na trhu, ak nie sú bezpečné.

72. Podľa článku 14 ods. 2 nariadenia č. 178/2002, za nebezpečné sa budú považovať potraviny, ak sú: a) zdraviu škodlivé; b) nevhodné na ľudskú spotrebu.

73. Podľa článku 14 ods.3 nariadenia č. 178/2002, pri stanovovaní toho, či je niektorá potravinu nebezpečná, sa bude brať ohľad na: a) obvyklé podmienky, v akých spotrebiteľ potraviny konzumuje a obvyklé podmienky v každom stupni výroby, spracovania a distribúcie a b) informácie poskytované spotrebiteľovi, vrátane informácií na etikete alebo iné informácie všeobecne dostupné spotrebiteľovi, týkajúce sa vyhýbania sa konkrétnym nepriaznivým zdravotným účinkom určitej potraviny alebo kategórie potravín.

74. Podľa článku 14 ods.4 nariadenia č. 178/2002, pri určovaní, či niektorá potravinu je škodlivá pre zdravie, bude sa brať ohľad: a) nielen na pravdepodobné bezprostredné a/alebo krátkodobé a/alebo dlhodobé účinky tejto potraviny na zdravie osôb, ktoré ju konzumujú, ale aj na nasledujúce generácie: b) na pravdepodobné kumulatívne toxické účinky: c) na mimoriadnu citlivosť v súvislosti so zdravím konkrétnej kategórie spotrebiteľov, ak je potravinu určená pre túto kategóriu spotrebiteľov.

75. Podľa článku 14 ods.5 nariadenia č. 178/2002, pri určovaní toho, či je nejaká potravinu nevhodná na ľudskú spotrebu, sa musí brať ohľad na to, či je potravinu neprijateľná pre ľudskú spotrebu podľa jej určeného použitia, a to z dôvodu kontaminácie vonkajším vplyvom alebo iným hnilobným procesom, pokazením alebo rozkladom.

76. Podľa čl. 2 ods. 1, 7 nariadenia (ES) č. 882/2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá(ďalej len nariadenie č. 882/2004), „ Úradná kontrola“ znamená akákoľvek forma kontroly, ktorú vykonáva príslušný orgán alebo spoločenstvo s cieľom overenia dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá. „Inšpekcia“ znamená preskúmanie ktoréhokoľvek hľadiska krmív a potravín, zdravia zvierat a starostlivosti o zvieratá, s cieľom overenia, či takéto hľadisko spĺňa zákonné požiadavky potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá.

77. Podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 882/2004, členské štáty zabezpečia, aby sa pravidelne vykonávali úradné kontroly na základe rizika a s vhodnou frekvenciou, aby sa tak dosiahli ciele tohto nariadenia, berúc pri tom do úvahy:

a) identifikované riziká súvisiace so zvieratami, krmivami alebo potravinami, podnikmi v oblasti krmív a potravín, využitím krmív alebo potravín, alebo s akýmkoľvek procesom, materiálom, látkou, činnosťou alebo operáciou, ktorá môže ovplyvniť krmivovú a potravinovú bezpečnosť, zdravie zvierat alebo starostlivosť o zvieratá,

b) minulosť prevádzkovateľa v oblasti krmív a potravín pokiaľ ide o dodržiavanie potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a starostlivosti o zvieratá,

c) spoľahlivosť všetkých vlastných kontrol, ktoré sa už uskutočnili a

d) všetky informácie, ktoré môžu naznačovať nedodržiavanie predpisov.

78. Podľa čl. 3 ods. 2 nariadenia č. 882/2004, úradné kontroly sa budú uskutočňovať bez predchádzajúceho upozornenia, okrem takých prípadov ako je audit, kedy je predchádzajúce informovanie prevádzkovateľa v oblasti krmív a potravín potrebné.

79. Podľa čl. 3 ods. 3 nariadenia č. 882/2004, úradné kontroly sa budú uskutočňovať v každej fáze výroby, spracovania a distribúcie krmív alebo potravín, zvierat a živočíšnych výrobkov. Budú sem patriť aj kontroly prevádzkovateľov v oblasti krmív a potravín, kontroly používania krmív a potravín, ich skladovania, a kontroly akéhokoľvek procesu, materiálu, akejkoľvek látky, činnosti alebo operácie, vrátane prepravy, uplatnených na krmivách alebo potravinách a na živých zvieratách, potrebné na dosiahnutie cieľov tohto nariadenia.

80. Podľa čl. 4 ods. 1 a ods. 2 písm. g) nariadenia č. 882/2004, na účely úradných kontrol uvedených v tomto nariadení budú členské štáty menovať zodpovedné príslušné orgány; tieto príslušné orgány budú zabezpečovať, aby prevádzkovatelia v oblasti krmív a potravín boli povinní prejsť akoukoľvek inšpekciou, vykonanou podľa tohto nariadenia, a aby boli povinné pomáhať personálu príslušného orgánu pri plnení jeho úloh. Orgánmi štátnej správy vo veciach úradnej kontroly potravín podľa zákona o potravinách a osobitných predpisov sú aj regionálne veterinárne a potravinové správy (§ 21 ods. 1 písm. d) zákona o potravinách).

81. Podľa čl. 10 ods. 2 nariadenia č. 882/2004, úradné kontroly krmív a potravín budú okrem iného zahŕňať tieto činnosti:

- a) Preskúvanie všetkých systémov kontroly, ktoré zaviedli prevádzkovatelia v oblasti krmív a potravín, a získaných výsledkov.
- b) Inšpekcia týchto vecí:
 - i) technické zariadenia primárnej výroby prevádzkovateľov v oblasti krmív a potravín, vrátane ich okolia, budov, kancelárií, zariadení, technických zariadení a strojov, dopravy, ako aj krmivá a potraviny,
 - ii) suroviny, prísady, spracovateľské pomôcky a iné výrobky používané pri príprave a výrobe krmív a potravín,
 - iii) polotovary,
 - iv) materiály a predmety, ktoré majú prísť do styku s potravinami,
 - v) výrobky a postupy určené na čistenie a údržbu a pesticídy,
 - vi) označovanie, prezentácia a reklama.
- c) Kontrola hygienických podmienok u prevádzkovateľov v oblasti krmív a potravín.
- d) Vyhodnotenie postupov dobrej výrobných praxe (GMP), dobrej hygienickej praxe (GHP), dobrej farmárskej praxe a analýzy rizika a kritických kontrolných bodov (HACCP), berúc do úvahy použitie usmernení zakotvených podľa legislatívy spoločenstva.
- e) Preskúvanie písomných materiálov a iných záznamov, ktoré môžu byť relevantné pre vyhodnotenie toho, či sa dodržalo potravinové a krmivové právo.
- f) Rozhovory s prevádzkovateľmi v oblasti krmív a potravín a ich personálom.
- g) Odčítanie hodnôt, ktoré zaznamenali meracie prístroje prevádzkovateľov v oblasti krmív a potravín.
- h) Kontroly vykonané s vlastnými prístrojmi príslušného orgánu s cieľom overenia meraní, ktoré urobili prevádzkovatelia v oblasti krmív a potravín.
- i) Akákoľvek iná činnosť potrebná na zabezpečenie dosiahnutia cieľov tohto nariadenia.

82. Podľa čl. 9 ods. 1 až ods. 3 nariadenia č. 882/2004, príslušný orgán bude písať správy o úradných kontrolách, ktoré vykonal. Tieto správy budú obsahovať opis účelu úradnej kontroly, použitých kontrolných metód, výsledkov úradnej kontroly a prípadnej akcie, ktorú musí príslušná prevádzkovateľ uskutočniť. Príslušný orgán poskytne príslušnému prevádzkovateľovi kópiu správy uvedenej v odseku 2, minimálne v prípade nedodržania predpisov.

83. Podľa čl. 10 ods. 1 nariadenia č. 882/2004, úlohy súvisiace s úradnými kontrolami sa budú vo všeobecnosti vykonávať s využitím vhodných kontrolných metód a techník, ako je monitoring, dozor, overovanie, audit, inšpekcia, odoberanie vzoriek a analýza.

84. Podľa čl. 54 ods. 1 nariadenia č. 882/2004, ak príslušný orgán zistí nedodržanie predpisov, bude konať tak, aby zabezpečil, aby prevádzkovateľ situáciu napravil. Príslušný orgán bude pri rozhodovaní o tom, ako bude konať, brať do úvahy povahu tohto nedodržania, ako aj minulosť prevádzkovateľa pokiaľ ide o nedodržanie predpisov.

85. Podľa článku 54 ods. 2 nariadenia č. 882/2004, pokiaľ je to potrebné, budú súčasťou tohto konania tieto opatrenia: a) nariadenie hygienických postupov alebo akejkoľvek inej akcie, ktorú považuje príslušný orgán za potrebnú na zabezpečenie krmivovej a potravinovej bezpečnosti alebo dodržania

potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá; b) obmedzenie alebo zákaz uvádzať tieto krmivá, potraviny alebo zvieratá na trh, dovážať ich alebo vyvážať; c) sledovanie a v prípade potreby nariadenie o stiahnutí krmív a potravín z obehu, odňatí a/alebo ich zničení; d) povolenie použiť krmivá a potraviny na iné účely než na ktoré boli pôvodne určené; e) pozastavenie prevádzky alebo zatvorenie celého príslušného podniku alebo jeho časti na primerané obdobie. f) pozastavenie alebo odňatie schválenia podniku; g) opatrenia uvedené v článku 19 pre zásielky z tretích krajín; h) akékoľvek iné opatrenie, ktoré príslušný orgán považuje za vhodné.

86. Podľa článku 54 ods. 3 nariadenia č. 882/2004, príslušný orgán poskytne príslušnému prevádzkovateľovi alebo jeho zástupcovi a) písomné oznámenie o svojom rozhodnutí o akciách, ktoré sa majú uskutočniť podľa odseku 1, spolu s odôvodnením tohto rozhodnutia a b) informáciu o práve odvolať sa proti takémuto rozhodnutiu a o použiteľnom postupe a lehotách.

87. Podľa čl. 55 ods. 1 nariadenia č. 882/2004 členské štáty stanovujú predpisy o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia potravinového a krmivového práva a iných ustanovení spoločenstva, týkajúcich sa ochrany zdravia zvierat a starostlivosti o zvieratá, a prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Zavedené sankcie musia byť účinné, úmerné a odradzujúce.

88. Správny súd považuje za potrebné poukázať na to, že jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Zároveň je však správny súd viazaný žalobnými bodmi, vymedzenými v žalobe, ktorých dôvodnosť v súdnom konaní preskúma.

89. Predmetom preskúmania je rozhodnutie o uložení úhrnej pokuty vo výške 10.000,- Eur podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách za nedostatky zistené pri výkone úradnej kontroly potravín dňa 11.9.2018 v čase od 09.00 hod. do 13.00 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 313, Garbiarska, 060 01 Kežmarok a to za nedostatky zistené v hygiene predaja a v umiestňovaní na trh potraviny nevhodnej na ľudskú spotrebu. Žalobca namietal nezákonnosť výkonu úradnej kontroly potravín pre absenciu riadneho oznámenia účelu úradnej kontroly potravín, nepredloženie poverenia inšpektorov na výkon úradnej kontroly potravín, pre široko vymedzený účel úradnej kontroly potravín, taktiež namietal nezákonnosť dôkazov získaných počas úradnej kontroly potravín a neprimeranosť uloženej sankcie.

90. Vo vzťahu k prvej žalobnej námietke, týkajúcej nezákonnosti výkonu úradnej kontroly potravín správny súd najskôr považuje za potrebné uviesť, že výkon úradných kontrol je upravený jednak v zákone o potravinách, avšak zároveň je priamo aplikovateľné aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 882/2004, ktoré stanovuje všeobecné pravidlá pre vykonávanie úradných kontrol v potravinovom práve. Zákon o potravinách ako aj uvedené nariadenie stanovuje, že úradné kontroly potravín sa vykonávajú bez predchádzajúceho upozornenia. Vzhľadom na uvedené nie je možné účel kontroly oznamovať prevádzkovateľovi písomne pred výkonom úradnej kontroly. Inšpektori vykonávajúci kontrolu sú povinní sa v zmysle § 20 ods. 7 zákona o potravinách preukázať služobným preukazom. Právne predpisy, upravujúce spôsob výkonu kontroly, neustanovujú povinnosť informovať kontrolovaný subjekt o účele vykonávanej kontroly zodpovednej osobe ešte pred jej začatím a to či už písomne alebo aj ústne, táto povinnosť je uložená až následne pri vyhotovovaní záznamu z úradnej kontroly. Zo zákona o potravinách je zrejmé, že účelom úradnej kontroly potravín je podľa § 18 ods. 2 overenie dodržiavania požiadaviek ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi, ktorými sú podmienky stanovené napríklad v nariadení (ES) č. 178/2002 v platnom znení, nariadení (ES) č. 852/2004 v platnom znení, nariadení (ES) č. 882/2004 v platnom znení, nariadení (ES) č. 1234/2007 v platnom znení a to v oblastiach a na účel upravený v §18 odsek 1 predmetného zákona. Výslovné oznámenie tohto účelu by podľa názoru správneho súdu nemalo vplyv na rozsah práv a povinností žalobcu ako kontrolovaného subjektu, nakoľko kontrolóri v rámci ad hoc kontrol sú oprávnení kontrolovať všetky povinnosti prevádzkovateľa potravinárskeho podniku v záujme ochrany zdravia ľudí a ochrany spotrebiteľa na trhu potravín. V súvislosti s námietkou žalobcu, že žalobca nemal vedomosť o účele kontroly, čo malo vplyv na porušenie jeho práv, správny súd konštatuje, že zamestnancovi žalobcu

(vedúcemu filiálky), ktorý bol prítomný pri úradnej kontrole a ktorému sa kontrolóri preukázali svojimi služobnými preukazmi, nič nebránilo, aby sa o účele kontroly informoval od prítomných kontrolórov. Žalobca vo svojich podaniach nenamietal, že by mu kontrolóri odmietli tieto informácie poskytnúť na základe žiadosti jeho zamestnanca, a zároveň ani netvrdil, ktoré konkrétne práva by mu mali byť porušené tým, že nemal vedomosť o účele kontroly. Vzhľadom na zákonnú možnosť vykonania ad hoc kontrol, orgánom kontroly potravín nič nebráni, aby aj v prípade vykonávania hoci opakovanej kontroly za účelom zistenia odstránenia nedostatkov vytykaných v predchádzajúcich kontrolách, ak sú im zrejme aj iné skutočnosti, ktoré by zakladali porušenie povinnosti prevádzkovateľa, upravených v zákone o potravinách prípadne osobitných predpisov, rozšírili vykonávanie úradnej kontroly aj na preskúmanie získaného podozrenia za účelom zabezpečenia ochrany zdravia ľudí a ochrany spotrebiteľa na trhu potravín. Uvedené je podporené aj bodom 6 preambuly nariadenia č. 882/2004, v zmysle ktorého je potrebné, aby členské štáty vynucovali potravinové a krmivové právo a predpisy o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá, aby sledovali a overovali, či prevádzkovatelia dodržiavajú vo všetkých fázach výroby, spracovania a distribúcie príslušné požiadavky tohto práva a týchto predpisov a na tento účel je potrebné organizovať úradné kontroly. Vzhľadom na uvedené správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku o široko koncipovanom predmete/účele kontroly. Nemožno logicky požadovať od orgánu kontroly, aby vopred špecifikoval aké druhy potravín bude kontrolovať a v prípade, ak zistí iné porušenie právnych predpisov, resp. iné nedostatky, ktoré vopred nevymienil, že na tieto nebude prihliadať a neuloží prevádzkovateľovi, aby ich odstránil za účelom zabezpečenia ochrany zdravia ľudí. Uvedené by odporovalo účelu, ktorý je chránený zákonom o potravinách ako aj nariadeniami Európskeho parlamentu a Rady, ktoré upravujú potravinové právo. Vzhľadom na záujem chránený potravinovým právom nemožno konštatovať, že by judikatúra súdov, ktorá sa týka kontrol vykonávaných Protimonopolným úradom SR bola aplikovateľná aj na potravinové právo, poukazujúc na to, že Protimonopolný úrad vykonáva kontroly za účelom ochrany hospodárskej súťaže, teda sa nejedná o preventívnu ochranu života ľudí. Taktiež kontroly vykonávané týmto orgánom sa riadia osobitným predpisom a nakoľko kontrola potravín má komplexnú úpravu v zákone o potravinách a nariadení č. 882/2004 nie je v tomto prípade prípustné použitie analógie.

91. Čo sa týka samotného vymedzenia účelu, tento je následne kontrolovanému subjektu oznámený v zázname o úradnej kontrole potravín. Uvedený postup vyplýva z článku 9 nariadenia č. 882/2004, podľa ktorého príslušný orgán spíše o úradnej kontrole, ktorú vykonal správu a táto bude obsahovať opis účelu úradnej kontroly, opis použitých kontrolných metód, výsledkov úradnej kontroly a prípadnej akcie, ktorú musí príslušný prevádzkovateľ uskutočniť. Po preskúmaní administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že uvedené náležitosti sú súčasťou záznamu o úradnej kontrole potravín č. PP/2018/JO,MICH,DO/47 zo dňa 11.9.2018. V uvedenom zázname je predmet úradnej kontroly potravín vymedzený jasne, bez možnosti vyvolania akýchkoľvek pochybností a jasne z neho vyplýva, aké skutočnosti kontrolóri podrobili kontrole a aké zistenia pri kontrole nadobudli. Zo záznamu z úradnej kontroly potravín v preskúmanom prípade je zrejme, že inšpektori vykonali kontrolu vo všetkých v zázname vymedzených oblastiach, s popisom pozitívnych aj negatívnych zistení, preto požiadavka, aby účel kontroly bol vymedzený podrobnejšie neobstojí a súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že orgán úradnej kontroly nemôže pred kontrolou vedieť, aké potraviny sú v prevádzkarni umiestňované, aké zariadenia žalobca využíva, akú dokumentáciu má spracovanú a ako je prevádzkareň členená. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol minimálne v čase spisania záznamu, ktorý sa vyhotovoval bezprostredne po skončení kontroly podľa čl.9 ods.1 nariadenia č. 882/2004, oboznámený s účelom kontroly prostredníctvom zodpovedného zamestnanca, ktorý bol v danom čase zodpovedný za chod prevádzkarene a mohol sa vyjadriť k tomu, či priebeh úradnej kontroly zodpovedá obsahu záznamu o úradnej kontrole potravín. Vzhľadom na vyslovené závery správny súd konštatuje, že kontrolóri RVPS postupovali v súlade so zákonmi a právnymi predpismi, ktoré upravujú postupy vykonania úradnej kontroly, pričom nebolo zistené podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

92. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že na kontrolu je nevyhnutné aplikovať zásady Správneho poriadku (§3 ods. 2) a taktiež, že je nevyhnutné vyhotoviť zápisnicu z úradnej kontroly podľa § 22 Správneho poriadku a z nej musí byť zrejmy celý priebeh úradnej kontroly tak, ako sa reálne odohral vrátane identifikácie jednotlivých krokov inšpektorov, správny súd zdôrazňuje, že úradná kontrola potravín sa v zmysle § 18 ods. 3 zákona o potravinách vykonáva na základe osobitného zákona, ktorým je nariadenie č.882/2004. Nariadenie č.882/2004 ukladá v čl. 9 povinnosť orgánom kontroly vyhotoviť z úradných kontrol správy, pričom taktiež predpisuje ich povinné obsahové náležitosti. Ako už bolo vyššie

konštatované preskúmaný záznam tieto náležitosti obsahoval. Až následne po skončení úradnej kontroly a zistení nedostatkov na úseku potravinového práva možno začať správne konanie vo veci uloženia pokuty za spáchanie iného správneho deliktu. V prejednávanom prípade začalo správne konanie vydaním upovedomením o začatí správneho konania zo dňa 15.2.2019 podľa § 18 ods. 2 veta druhá Správneho poriadku. Vzhľadom na túto skutočnosť nemali inšpektori RVPS povinnosť vyhotoviť Záznam o úradnej kontrole formou zápisnice, s náležitosťami v zmysle ustanovenia v § 22 Správneho poriadku, keďže výkon kontroly nemožno považovať za správne konanie ale jedná sa o osobitný postup samostatne a komplexne upravený v osobitných právnych prepisoch bez možnosti subsidiárneho použitia správneho konania. Je nevyhnutné si uvedomiť, že úradná kontrola potravín predstavuje kontrolnú činnosť, ktorá v sebe zahŕňa obstarávanie podkladov pre vydanie rozhodnutia. Túto činnosť nemožno zamieňať s rozhodovacou činnosťou, ktorá je administratívnym konaním, ktoré sa začína vydaním upovedomenia o začatí administratívneho konania, v ktorom je vyvodzovaná zodpovednosť za porušenie povinností. Proces kontroly teda nemožno zamieňať s administratívnym konaním, a preto na neho nemožno aplikovať ustanovenia Správneho poriadku. Uvedené potvrdzuje aj ustanovenie § 18 ods. 3 zákona o potravinách, ktoré výslovne ustanovuje, že orgány uvedené v § 21 ods. 1 písm. b) až d) vykonávajú úradnú kontrolu potravín podľa osobitného predpisu, ktorým je nariadenie č. 882/2004, teda samotný zákon o potravinách vylučuje subsidiárnu aplikáciu Správneho poriadku v predmetnom ustanovení. Vo vzťahu k ustanoveniu § 31 ods.2 zákona o potravinách, na ktoré poukázal žalobca v žalobe, uvedené nemožno aplikovať na úradnú kontrolu potravín, keďže ako bolo konštatované kontrola nepredstavuje administratívne konanie, nakoľko sa nejedná o postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Na základe uvedených skutočností neboli inšpektori povinní poučovať zodpovedného zamestnanca žalobcu pri výkone úradnej kontroly potravín o procesných právach podľa Správneho poriadku ako sa toho domáhal žalobca v žalobných bodoch. Totožné závery boli vyslovené aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.3S/6/2017-85 zo dňa 19.12.2017, vo vzťahu ku ktorému bola kasačná sťažnosť žalobcu zamietnutá. Správny súd taktiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1Asan/32/2018 zo dňa 30. júna 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/40/2017 zo dňa 25. júla 2018 (cit): „37. Ďalej kasačný súd k námietke nezákonnosti dôkazov, a to z dôvodu priebehu úradných kontrol, ktoré mali byť zdokumentované nie vo forme úradného záznamu ale vo forme zápisnice s náležitosťami § 22 Správneho poriadku uviedol, že úradná kontrola potravín sa nevykonáva v zmysle Správneho poriadku. V prípade úradných kontrol potravín sa postupuje podľa Nariadenia (ES) č. 882/2004, na ktoré odkazuje zák. č. 152/1995 Z. z. Kontrola potravín je presne definovaný proces, ktorého účelom je zistiť/preveriť plnenie zákonom stanovených povinností zo strany kontrolovaných subjektov, s ktorým je logicky spojené aj jeho zachytenie predpísanou formou a náležité oboznámenie tohto obsahu zodpovednej osobe subjektu, ktorý má právo namietať, či vysvetleniami a informáciami dopĺňať jeho obsah. Práve od relevantnosti týchto zistení sa odvíja i následný procesný postup, ktorý môže/ale nemusí viesť v administratívnom konaní k sankčnému postihu kontrolovaného subjektu v prípade, že toto konanie naplní znaky skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 28 zák. č. 152/1995 Z. z. Samotný výkon kontroly tak predstavuje kontrolný proces v rámci ktorého sa obstarávajú podklady, resp. zisťuje skutkový stav kontrolórm, ktorý sa následne v správnom konaní vyhodnocuje a v závislosti od závažnosti zistení porušenia zákona sprítomňuje v rozhodnutí o uložení sankcie. Je potrebné uviesť, že výstupom z kontroly je záznam a nie vydanie rozhodnutia, keďže toto prináleží iba príslušnému orgánu verejnej správy a preto ani podľa názoru kasačného súdu záznam z úradnej kontroly potravín nemusí mať formu zápisnice tak ako upravuje § 22 správneho poriadku. Je potrebné poznamenať i to, že postup príslušných kontrolórov je v rámci procesu výkonu kontroly jasne definovaný v ust. § 20 zák. č. 152/1995 Z. z. 38. Námietka nesprávneho postupu prvostupňového správneho orgánu spočívajúceho vo vyhotovení záznamu z kontroly namiesto zápisnice je v posudzovanom prípade len otázkou formy právneho úkonu, ktorá bezprostredne nemusí vplývať na jeho obsah. Podľa čl. 9 Nariadenia (ES) č. 882/2004 príslušný orgán bude písať správy o úradných kontrolách, ktoré vykonal. Tieto správy budú obsahovať opis účelu úradnej kontroly, použitých kontrolných metód, výsledkov úradnej kontroly a prípadnej akcie, ktorú musí príslušná prevádzkovateľ uskutočniť. Príslušný orgán poskytne príslušnému prevádzkovateľovi kópiu správy uvedenej v odseku 2, minimálne v prípade nedodržavania predpisov. 39. Z pohľadu kasačného súdu je z vypracovaného záznamu zrejme za akým účelom a za použitia akých metód bola kontrola vykonaná, niet pochýb o tom, aké nedostatky boli kontrolou zistené a ako sa s nimi kontrolóri vysporiadali a najmä aké opatrenia boli kontrolovanému subjektu (sťažovateľovi) uložené. Spôsob, akým sa nedostatok formy mal negatívne prejavíť v postavení sťažovateľa, v kasačnej sťažnosti uvedený nie je, z čoho je možné vyvodzovať neopodstatnenosť predmetného sťažnostného bodu....“

Vzhľadom na závery správneho súdu o nepreukázaní nezákonnosti úradnej kontroly potravín, bola aj námietka spočívajúca v nezákonnosti dôkazov získaných počas úradnej kontroly potravín vyhodnotená ako nedôvodná.

93. K námietke nepreukázania naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách z dôvodu, že z fotodokumentácie, ktorá bola z úradnej kontroly potravín vyhotovená, nie je zrejmé, či v potravine vlašské orechy bola zachytená prítomnosť živého hmyzu vo vnútri obalu potraviny, resp. či táto potravina obsahovala uhynuté telá hmyzu, resp. pavučiny alebo sa jednalo o hmyz z vonkajšej strany obalu, čo by automaticky nespôsobovalo nevhodnosť potraviny na ľudskú konzumáciu a zároveň za stavu, ak neboli odobraté vzorky na laboratórne skúšky výrobky, ktoré by preukazovali kontamináciu potraviny, resp. jej nevhodnosť na ľudskú spotrebu, správny súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, poukazujúc pritom na postup žalobcu v rámci úradnej kontroly potravín a taktiež s poukazom na podania žalobcu v správnom konaní o uložení pokuty za správny delikt, v rámci ktorých žalobca nerozporoval skutkové zistenia inšpektorov RVPS, práve naopak konštatoval odstránenie nedostatkov zistených v rámci kontroly a vykonanie opatrení na predchádzanie vzniku takýchto nedostatkov. Z vyhotovenej fotodokumentácie v rámci kontroly je zrejmé, že hmyz sa nachádzal vo vnútri obalu danej potraviny, čo ani žalobca v rámci záznamu z úradnej kontroly a ani v administratívnom konaní nepopieral. Vzhľadom na jednoznačne preukázanie kontaminácie potraviny voľným okom nebolo potrebné zasielať jej vzorku na laboratórne šetrenie, keďže sa jednalo o očividnú kontamináciu a ani žalobca túto skutočnosť nepopieral. V prípade, ak by zo strany žalobcu boli vznesené námietky voči záverom inšpektorov, uvedeným vo vyhotovenom zázname, bolo by na zvážení zaslanie takejto potraviny na ďalšiu expertízu, avšak poukazujúc na postup žalobcu, ktorý vyplýva zo záznamu a to, že túto potravinu z dôvodu jej nevhodnosti žalobca stiahol z trhu a následne v súlade so zákonným postupom zničil, má správny súd za jednoznačne preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, teda na tom skutkovom základe, že žalobca umiestnil na trh potraviny- vlašské orechy v počte 1 kus, ktorá nebola bezpečná a nebola vhodná na ľudskú spotrebu z dôvodu, že bola kontaminovaná existenciou hmyzu vo vnútri obalu potraviny.

94. Podľa názoru správneho súdu žalovaný správne vyhodnotil zistený skutkový stav v časti konštatovania porušenia povinnosti neumiestňovania potravín nevhodných na ľudskú spotrebu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách za súčasného použitia čl. 14 ods. 1, ods. 2 písm. b) a ods. 5 nariadenia č. 178/2002, v zmysle ktorého pri určovaní toho, či je nejaká potravina nevhodná na ľudskú spotrebu, sa musí brať ohľad na to, či je potravina neprijateľná pre ľudskú spotrebu podľa jej určeného použitia, a to z dôvodu kontaminácie vonkajším vplyvom alebo iným hnilobným procesom, pokazením alebo rozkladom. Pre účely správneho trestania nie je rozhodujúce, či takáto potravina by mala po jej požití aj reálny vplyv na zdravie človeka.

95. K námietke žalobcu, že uloženie pokuty je neprimerané vo vzťahu k povahe sankciovaného skutku, a teda v rozpore so zásadou úmernosti sankcie za spáchaný čin, správny súd uvádza, že žalobca bol v administratívnom konaní uznaný za spáchanie správnych deliktov podľa ustanovenia § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách a ustanovenia § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách a v súlade s absorpčnou zásadou mu bola uložená pokuta vo výške 10 000 Eur podľa ustanovenia § 28 ods. 4 písm. a) citovaného zákona za to, že umiestnil na trh potraviny, ktoré nie sú vhodné na ľudskú spotrebu. Prvostupňový správny orgán správne pri postihu za súbeh viacerých správnych deliktov, ukladal pokutu v súlade s aplikáciou analógie legis a na stanovenie sankcie použil absorpčnú zásadu, ktorej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (prísnejší trest pohlcuje miernejší) a uloženie pokuty podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na iný správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Prísnejšie postihnutelným iným správnym deliktom je umiestňovanie na trh potravín nevhodných na ľudskú spotrebu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, ktorého sadzba pokuty je stanovená od 1 000 Eur do 500 000 Eur. Správny orgán bol zároveň povinný pri určení výšky pokuty prihliadať na podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách, teda bol povinný prihliadať na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal posúdením jednotlivých skutočností, potrebných na vydanie rozhodnutia o výške sankcie. Správny súd sa stotožnil s posúdením týchto skutočností žalovaným, čo sa týka závažnosti konania žalobcu, trvania protiprávneho stavu a následkov protiprávneho konania ako aj s minulosťou prevádzkovateľa a opakovateľnosťou jeho protiprávneho konania, s ktorou sa žalovaný vysporiadaval na strane 31 napadnutého rozhodnutia. Žalovaný konštatoval, že v posudzovanom období rokov 2016 až 2018 boli žalobcovi uložené 4 pokuty v

súhrnnej výške 7500,- Eur a to rozhodnutím RVPS Poprad č. 2577/2016 zo dňa 23.12.2016 podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách bola žalobcovi uložená úhrnná pokuta vo výške 500,- Eur za umiestňovanie na trh potravín s poškodeným obalom, potravín s nedostatočným označením a potravín s prelepenými údajmi pri úradnej kontrole potravín dňa 15.10.2016, rozhodnutím RVPS Poprad č. 1379/2016 zo dňa 7.7.2016 podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,- Eur za nedostatky v hygiene predaja pri úradnej kontrole potravín dňa 27.4.2016, rozhodnutím RVPS Poprad č. 1542/2017 zo dňa 11.8.2017 podľa § 28 ods. 2 písm. o) v spojení s § 28 ods. 6 zákona o potravinách bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 5000,- Eur za umiestňovanie na trh potraviny klamlivo označenej, za porušenie povinnosti uchovávať potraviny pri teplotách deklarovaných dodávateľom potravinárskeho podniku a za nedostatky v hygiene predaja pri úradnej kontrole potravín dňa 4.5.2017 a rozhodnutím RVPS Poprad č. 1542/2017 zo dňa 13.3.2018 podľa § 28 ods. 2 písm. f) zákona o potravinách vo výške 1500,- Eur za nedostatky v označení zistenom pri úradnej kontrole potravín dňa 30.1.2018. Poukazujúc na uvedené rozhodnutia, najmä na rozhodnutie č. 2577/2016 zo dňa 23.12.2016 a rozhodnutie č. 1542/2017 zo dňa 11.8.2017, ktorými boli žalobcovi uložené pokuty vo výške 500,- Eur a 5000,- Eur za nedostatky v hygiene potravín, má správny súd za preukázané, že žalobca sa opakovane dopúšťa páchania uvedeného iného správneho deliktu, pričom ani pokuta vo výške 5000,- Eur za predmetný správny delikt nepôsobila na žalobcu výchovne tak, aby od páchania tohto skutku upustil, preto správny súd v súlade s absorpčnou zásadou považoval za spravodlivé, aby bola žalobcovi uložená pokuta vo vyššej sume ako je suma 5000,- Eur. Čo sa týka absorpčnej zásady uvedená vyjadruje, že sa sankcia ukladá za najprísnejší skutok, avšak zároveň uvedené neznamená, že sa sankcia automaticky ukladá iba za skutok, ktorý je najprísnejší a na ďalší skutok, za ktorých sa páchatel odsudzuje sa neprihliada. Práve naopak je nevyhnutné zohľadniť tú skutočnosť, že páchatel sa odsudzuje za 2 alebo viac spáchaných skutkov, ktoré naplňajú skutkovú podstatu iných správnych deliktov a posúdiť kritéria stanovené v § 28 ods. 9 zákona o potravinách vo vzťahu k všetkým zbiehajúcim sa konaniam. V prejednávanom prípade je zrejmé, že prísnejším iným správnym deliktom, za ktorý zákon o potravinách ukladá prísnejšiu sankciu a ktorého sa žalobca dopustil je umiestňovanie na trh potraviny nevhodnej na ľudskú spotrebu, avšak taktiež je nevyhnutné prihliadnuť aj na fakt, že žalobca sa okrem iného správneho deliktu sankciovaného podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách dopustil aj iného správneho deliktu spočívajúceho v porušení požiadaviek na hygienu potravín pri ich umiestňovaní na trh, sankciovaného podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách, ktorého sa žalobca opakovane dopustil v minulosti, t.j. v priebehu rokov 2016 a 2017. Vzhľadom na uvedené prvostupňovým správnym orgánom uloženú pokutu vo výške 10000,- Eur, správny súd vyhodnotil ako primeranú, uloženú v stanovených medziach správnej úvahy správneho orgánu (pri možnosti ukladať pokutu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách vo výške od 1 000 Eur do 500 000 Eur), ktorá bola náležite odôvodnená, bolo prihliadnuté na všetky zákonom stanovené skutočnosti podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Správny súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že pokuta v uloženej výške by mala spĺňať represívnu, výchovnú a preventívnu funkciu a to aj s poukazom na minulosť žalobcu, kedy mu bola uložená pokuta vo výške 5000,- Eur za protiprávne konanie, ktoré je charakterom totožné so zbiehajúcim sa iným správnym deliktom v preskúmvanej veci, pričom sankcia v uvedenej výške, poukazujúc na konanie žalobcu v predmetnej veci, neprinesla želaný výsledok v podobe upustenia od opakovania tohto protiprávneho konania.

96. Správny súd sa taktiež nestotožnil s námietkou žalobcu, týkajúcou sa analogickej aplikácie ustanovení o zahľadení odsúdenia, nakoľko je pravdou, že na správne trestanie sa aplikujú zásady platné v trestnom práve, avšak s pojmom zásady nemožno stotožňovať aj potrebu aplikácie inštitútov, upravených z Trestnom zákone, nakoľko zákon o potravinách ani Správny poriadok, ktorý sa na správne trestanie v potravinovom práve aplikuje neupravuje predmetný inštitút a podmienky, ktoré sa vyžadujú na je použitie v správnom práve. Vzhľadom na uvedené správny súd predmetnú námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

97. Vo vzťahu k námietke nerešpektovania precedenčnej zásady pri ukladaní sankcie, správneho súdu je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 6Asan/21/2018 zo dňa 5.12.2018 konštatoval, že orgán úradnej kontroly potravín je ex offo povinný pri určovaní výšky pokuty aplikovať precedenčnú zásadu a zohľadňovať skutočnosti, týkajúce sa ukladania pokút v skutkovo a právne obdobných prípadoch voči subjektom podnikajúcim s rovnakým druhom potraviny podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku v spojení s § 28 ods. 9 zákona o potravinách, avšak v prejednávanom prípade boli odlišné okolnosti ako v prípade, v ktorom rozhodoval kasačný súd v konaní pod sp. zn. 6Asan/21/2018. Kým v konaní preskúmvanom v kasačnom konaní pod sp. zn. 6Asan/21/2018 žalobca podľa bodu

48 rozhodnutia NS SR zo dňa 5.12.2018 až vyčerpávajúcim spôsobom porovnal obsah rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí iných miestnych orgánov štátnej správy, ktoré iným subjektom v roku 2016 ukladali za obdobné porušenie, pri porovnateľných skutkových zisteniach porušení, pokuty rádovo o niekoľko 10000,- Eur nižšie ako bola pokuta uložená žalobcovi, v preskúmanom prípade žalobca neoznačil žiadne rozhodnutie, ktoré by obsahovalo totožné skutočnosti, kde by bolo prihladené na zbiehajúce sa iné správne delikty za skutočnosti, že žalobca sa v minulosti viackrát dopustil konania jedného zo zbiehajúcich sa iných správnych deliktov, preto správny súd nemá za preukázané, že by sa žalovaný a prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o výške sankcie odklonili od vlastnej rozhodovacej praxe správneho orgánu.

98. Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia ani použitie sankčnej moderácie. Postup žalovaného, ako aj preskúmané napadnuté rozhodnutie a v ňom prijaté závery boli súladné so zákonom, s námietkami žalobcu sa orgány verejnej správy vysporiadali dostačujúcim spôsobom v druhostupňovom rozhodnutí a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, na základe akej správnej úvahy orgán verejnej správy zistený skutkový stav posúdil.

99. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ 98-102/02, podľa ktorého dôvodom k zrušeniu rozhodnutia orgánu verejnej správy môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

100. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

101. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný a nebol naplnený ani dôvod uvedený v § 168 SSP, podľa ktorého žalovanému nemožno priznať podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania, iba ak to možno spravodlivo požadovať.

102. Senát správneho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť na Najvyšší správny súd SR v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje vysokoškolské právnické vzdelanie II. Stupňa, ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci (§449 ods. 1,2 Správneho súdneho poriadku).